

விடுதலைப்புலிகளின் அதிரடித் தாக்குதல்கள்:

ஜந்து தினங்களில் மேஜீர் உட்ட 37 படையினர் பல யோராளிகள் தரப்பில் இழப்பில்லை

28.07.96 அன்று மிகவும் பலப்படுத்தப்பட்டிருந்த ஆணையிற்கு முகாமுக்குள் வாதிகை மூலமாக முன்னணிக் காவலர் ண்களை ஜாட்டுத்து தாக்குதல் நடத்திய விடுதலைப் புகிள் 10 படையினரைக் கொன்றுவிட்டு வெற்றியுடன் தனம் திரும்பியுள்ளனர்.

இதே தினத்தில் தென்மராட்சி மறவன்புலோ எனும் கிராமத்தைச் சுற்றிவளைத்து, நேடுதல் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்ட சிறிலங்காப் படையின் ஒர் அணி விடுதலைப் புகிளின் பதுங்கித் தாக்குதலுக்கு இலக்கானது. சிறிது நேரத் தாக்குதலில் 10 படையினர் அவ்விடத்திலேயே பலியாக மீதி இராணுவத்தினர் படுகாயங்களுக்குள்ளாகி ஓட்ட மெடுத்தனர். பல ஆயுதங்கள், ரவைகள் விடுதலைப் புகிளால்

-கிளிநோச்சி நோக்கிய 'சத்ஜீய' இராணுவ...

மேற்கொண்ட 'ஒயாத அலைகள்' படை நடவடிக்கையானது, விடுதலைப் புகிளங்குக்கு ஒரு மாபெரும் வெற்றியை மட்டும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவில்லை. யாழ் குடாநாட்டு ஆக்கிரமிப்புக்குப் பின்னர் சிறிலங்கா அரசு, உலக ரீதியில் ஏற்படுத்தியுள்ள பெரும்மாயை ஒன்றையும் முற்றாகக் கலையச் செய்துள்ளது. ஆனால், இராணுவ வெற்றியினால் உருவாக்கப்பட்டிருந்த அந்த மாயை, சந்திரிகா வினால் தனியாக இராணுவ வெற்றியாக மட்டும் கொள்ளப்படவில்லை. அத்தோடு, அரசியல் ரீதியாகவும் தமிழ் அரசியலுக்கான அடித்தளமாகவும், அரசின் கலபிரிக்சினைகளுக்குமான நிவாரணியாகவுமே கொள்ளப்பட்டது. ஆனால், இராணுவத்தின் மாயை விடுதலைப் புகிளால் முல்லைத்தீவில் தகர்த்த தெரியப்பட்டது. அதனுடன் இணைந்திருந்த அரசியல் அனுகூலங்களுக்கு கூடவே கலைக்கப்பட்டுவிட்டன. ஒரு வகையில் பார்க்கப்போனால், இராணுவத் தண்டிகளுக்குத் தமது இராணுவ இலக்கு முற்றாக முறியடிக்கப்பட்டுள்ளது என்று வெளியே கொல்லா நிலையில், சந்திரிகா அரசோ அரசியல் -

இராணுவ இலக்குகள் எட்டப்பட்ட தாக்க சொல்கின்றது. இதனைச் சிக்கவெற்கள் கூட நம்பவில்லை.

இதனால், முல்லைத்தீவிடத் தாக்குதல் மூலம் சந்திரிகா அரசு அடைந்த இராணுவத் தோல்வியானது அதற்குப் பெரும் அரசியல் தோல்வியாக மாறிவிடும். இந்த நிலையில், தோல்வியை மூடிமலர்கள் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டது. தோல்வியில் கண்ட நம்பும் சுடுகட்டலாம் என அரசு என்னுகிறது. ஆனால், இந்த இராணுவ நடவடிக்கையானது சந்திரிகா அரசின் அரசியற் தோல்வியை ஒருபோதும் சுடுகட்டாது. எனவில், ஒருபுறம் முல்லைத்தீவில் இராணுவத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள படுதோல்வியை இத்தாக்குதலினால் ஏற்படப்போகும் வெற்றி சுடுகட்டமாட்டாதென்பது, 'சத்ஜீய' இராணுவ நடவடிக்கையினால் சினிநோச்சியை மீட்குமுடியுமா? மீட்கப்படுமா? அது தக்கவைக்கப்படுமா? என்பதும் சந்தேக்கதுக்குரிய தொன்றோகும்.

யாழ். குடாநாடு மீது பாரிய

கைப்பற்றப்பட்டன.

27.07.96 அன்று, மிருகவிலில் கூமார் 500 ஆளனிப் பலத்துடன் தேடியழிக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட முயன்ற படையினர் மீது புலிவீர்கள் நடாத்திய தாக்குதலில் 3 மேஜீர் பசீர் எனும் சிறிலங்காப் படை அதிகாரியும், 2 படையினரும் அழிக்கப்பட்டனர். ஓட்டுமொத்தமாக இரு தினங்களுக்குன் ஒரு அதிகாரி உட்ட 29 இராணுவத்தினரை யாழ். குடாநாட்டிற்குள் சிறிலங்காப் படை இழந்துள்ளது.

பொதுமக்களை சோதனை செய்து துண்புறுத்தலில் ஈடுபட்டிருந்த இராணுவத்தினர் மீது புலிவீர்கள் நடாத்திய தாக்குதலில் 3 படையினர் கொல்லப்பட்டு 16க்கும் மேற்பட்ட படையினர் படுகாயமடைந்துள்ளனர்.

திருமலை, அனுராதபுரத்திலும் தாக்குதல்

இதேவேளை 27.07.96 அன்று திருகோணமலை புல்மோட்டைப் பகுதியில் புலிவீர்கள், நடாத்திய அதிரடியில் 2 படையினர் கொல்லப்பட மூவர் படுகாயம

மடைந்துள்ளனர். இதே தினத்தில் அனுராதபுரப் பகுதியிலும் ரோந்து சென்ற படையினர் மீது புலிவீர்கள் நடாத்திய தாக்குதலில் 3 படையினர் கொல்லப்பட்டு 16க்கும் மேற்பட்ட படையினர் படுகாயமடைந்துள்ளனர்.

31.07.96 அன்று சிங்களக் குடியேற்றக் கிராமங் கெக்கெடு வேல் எனும் பகுதியில் உள்ள முகாமிலிருந்து புறப்பட்ட இராணுவத்தினர் கண்ணிவெடித் தாக்குதலுக்குள்ளாகி மூவர்

டமிரிமந்ததுடன் ஏனையோர் காய்க்குடன் ஓடித் தப்பித்துக் கொண்டனர். சில ஆயுதங்கள் விடுதலைப் புகிளால் கைப்பற்றப்பட்டன. இக்கிராமம் தமிழ்க் கிராமங்கள் இருந்து பின்னர் சிங்களக் குடியேற்றக் கிராமங்களாக மாற்றப்பட்டமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இத் தாக்குதல்களில் விடுதலைப் புகிள் தரப்பில் எதுவித சேந்களும் ஏற்பட வில்லை என்பதும் இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய அம்சங்களும்.*

விமான, எறிகளை வீர்சீனால் மக்கள் பலி, பலர் படுகாயம்

சிறிலங்காப் படைகள் மூல்லைத் தளப் படுதோல்விக்குப் பின்னர் பழவாங்கல் தாக்குதல்களை மக்கள் மீது நடத்திவருகின்றனர். கடந்த யூலை 24ம் திகதி, மல்லாவியில் நடத்திய குண்டுவீச்சுத் தாக்குதலில் 7 மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஆறுபேர் தலத்திலேயும், வீரப்புகளைணியசீலன் எனும் 50 வயது முதியவர் மல்லாவியில் மருத்துவமனையிலும் உயிரிழந்துள்ளனர். படுகாயத்துக்குள்ளான நிலையில், கீல்வீல்கள் (41வயது) மிதுனன் (24 வயது) குருநார் உதயகுமார் (30 வயது) ராசீவன் (15 வயது) விததி சின்னத்துரை (56 வயது) அல்பேர்ட் தங்கராசா டென்சில் (17 வயது) மல்லாவியில் மருத்துவமனையில் அனுமதிக் கப்பட்டுள்ளனர். எனிகளைத் தாக்குதலால் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் வெற்றிக்கையில் அனுமதிக்கப்பட்டுப் பின்னர் உயிரிழந்துள்ளனர். கினிநோச்சி மருத்துவமனை மீதான தாக்குதலில் காயமடைந்த சின்னத்துரை செல்ல த்துரை என்பவரை சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் வெனியோ மருத்துவமனைக்கு கொண்டு செல்ல முயன்றபோது தாண்டிக்குளம் தடைமுகாம் இராணுவத்தினர் அனுமதி மறுத்ததினால் அவர் உயிரிழந்துள்ளனர்.

மன்கிண்டிமலை இராணுவ முகாமில் இருந்து நடாத்தப்பட்ட ஏறிகளைத் தாக்குதலில் தண்ணீருற்றைச் சேர்ந்த புலேந்திரன் எனும் பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டதுடன் 26 வயது கையைப்பட்டு பெண்ணான வெதநாயகம் மரியானயிக் காயப்பட நிலையில் புதுக்குடியிருப்பு மருத்து வமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டுப் பின்னர் உயிரிழந்துள்ளனர். கினிநோச்சி மருத்துவமனை மீதான தாக்குதலில் காயமடைந்த சின்னத்துரை செல்ல சின்னத்துரை செல்ல த்துரை என்பவரை சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் வெனியோ மருத்துவமனைக்கு கொண்டு செல்ல முயன்றபோது தாண்டிக்குளம் தடைமுகாம் இராணுவத்தினர் அனுமதி மறுத்ததினால் அவர் உயிரிழந்துள்ளனர்.

கடந்த யூலை 31ஆம் திகதி ஆணையிறவில் இருந்து நடாத்தப்பட்ட எறிகளைத் தாக்குதலால் கினிநோச்சிப் பகுதியில் 10 பொதுமக்கள் உயிரிழந்துள்ளனர். இவர்களின் பெயர் விபரங்கள் இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை. *

ர்வாஞ்சக் குற்றர் ...

காயமடைந்தாகவும் கினிநோச்சி அரசு அதிபர் அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளதையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உணவை ஆயுதமாக்கும் ஸ்ரீலங்கா அரசு

மக்களைத் தனது ஆக்கிர மிப்புப்பிடிக்குள் கொண்டு வந்து, அவர்களை இராணுவ நிர்வாகத்தின் கீழ் அடிமை களாக்க முனையும் சிறிலங்கா அரசு, அம்மக்கள் வெளியேற்றத்தால் தொடர்ச்சி 19ம் பக்கம்...

தொடர்ச்சி 19ம் பக்கம்...

பரந்தனில் கடும் ...

மேட்பர் தாக்குதலால் இராணுவம் கடும் உயிர், ஆயுத தனபாட இயப்பைச் சந்தித்தது. தலைமைப் பிப்தத்தில் இருந்து கிடைத்த செய்திகளின்படி, இம்மோதல்களின்போது 100க்கும் மேற்பட்ட படையினர் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். 5 போர் டாக்கிகள், புகிளின் தாங்கி எதிர்ப்புப் படையணியால் முற்றாக தாக்கியிருக்கப்பட்டுள்ளது. பலியான படையினரின் உடல்கள் வயல் வெளியெங்கும் சிதறிக் காணப்படுகின்றது.

படையினரின் கடுமையான எறிக

அமைதிக்கான நிபந்தனை

“சண்டைத்தவிர்ப்பால் மட்டும் அமைதியை உருவாக்கிவிடமுடியாது. சுதந்திரமும் பாதுகாப்பும் நிலவு வதற்கான நிபந்தனையாக, ஆக்கிரமிப்பு இல்லாத நிலையினை உருவாக்குதல் வேண்டும். ஆக்கி ரமிப்பு என்பது போர்க்குற்றச் செயல் களுக்கு வழங்கப்படும் பெயர்டாகும்” என்பது ‘நீதியானதும் அநீதியானதுமான’ போர்கள் என்ற நூலை எழுதிய பிரபல சமூக விஞ்ஞானப் பேராசிரியர் மைக்கல் வல்ஸின் கருத்தாகும்.

இந்த உண்மையினைத்தான் விடுதலைப் புலிகள் அன்றும் இன்றும் என்றும் தமது அரசியல் இராணுவ வழிமுறைகள் மூலம் மீண்டும் மீண்டும் சிறிலங்கா அரசிடம் வற்புறுத்தி வருகின்றனர். திம்புப் பேச்சுவார்த்தை முதல் 1995 பேச்சு வார்த்தை வரை இதுவே விடுதலைப் புலிகளின் மையக்கருத்தாக உள்ளது.

தமிழுப் பேச்கவார்த்தை குறித்து தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் வெளியிட்ட அறிக்கையில், “எமது பொதுமக்களின் சமூக பொருள்மிய வழிவைப் பாதிக்கும் சகல முட்டுக் கேட்டனர்.

வழமைநிலை உருவாக்கப்படல் ஆனால், விடுதலைப் புலிகளின்

வேண்டும். சங்கள் தூரானுவை, முகம்களுக்குத் திருப்பிப் பெறப்பட்டு சகல இராணுவக் கெடுப்பிகளும் நிறுத்தப்படல் வேண்டும்” என்பன முதன்மை நிபந்தனைகளாக வைக்கப்பட்டன. இது அரசியல் அல்ல. மக்கள் வாழ்வுக்கான அடிப்படைத் தேவை. அன்று திம்புப் பேச்சு மாண்ரு பொறுப்புகளைக் கொண்டு பயணம் செய்கையில், சிறில்லங்காப் படையினர் துண்புறுத்திய போது, மோதல் தவிர்ப்பை தனது இயக்கம் அமுலாக்கி உள்ளதால், தான் எதிர்க்க மாட்டேன் எனக் கூறிச் சுயனைட் அருந்தி மடிந்த சம்பவமும், அதற்கு எவ்வித நட-

வார்த்தையில் கலந்து கொண்ட அனைவர் சார்பாகவும் சிறிலும்காலத்தே ரிவிக் கப்பட்டது. இதே அடிப்படைத் தேவையினைத்தான் 1995

பேசுகிறார்த்தத்களை போன்றும்
“மக்களின் நாளாந்த வாழ்வுக்குத்
தடையாக உள்ளவற்றை நீக்குமுடிபடி
சந்திரிகா அரசிடமும் விடுதலைப்
கொண்டு வருகிறேன்.”

புலன் கெட்டான். பிரதம் சௌகரி
வார்த்தையைத் தொடங்குவதற்கு
அடிப்படையான உரைகள்லாக
இதையே கருதுவதனால்தான்
சிறநீங்கா புதிதாக ஆக்கிரமித்துள்ள
ஒரு விஷயம் என்று அறியப்படுகிறது.

பேசுவார்தாக்கம் முறைகளில் நடந்த முறைச் சாத்தியமற்றது என்கின்றனர். ஆகவே சந்திரிகா கூறுவது போல், 1995இல் புதிய நிபந்தனைகள் எதையும் விடுதலைப் புலிகள் விதிக்க வில்லை என்பது தமிழ்மீ விடுதலைப் போராட்டத்தை அறிந்தவர்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரியும்.

மேலும் சிறிலங்காவில் 17 ஆண்டு காலத்தின் பின் ஆட்சிமாற்றம் ஏற்பட்ட 1994இல் சந்திரிகா, முன்னைய அரசுகள் தமிழ் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை புறக்கணித்து இராணுவ அடக்கு முறையிலான தீர்வுகளைக் கொண்டு வர முயற்சித்தமையே ஆயுதப் போராட்டத்துக்குக் காரணம் எனக் கூறியதும் அல்லாமல் தனது அரசில் தமிழ் மக்களின்மேல் விமானக்குண்டு வீச்சுக்கள் போன்ற இராணுவக் காட்டு மிராண்டித்தனங்கள் நடைபெற அனுமதிக்க மாட்டேன் என்றும் கூறினார். சமாதானவழித் தீர்வுக்கொன சிங்கள மக்களின் வாக்கைப் பெற்று சனாதிபதியாக பதவி யேற்றார். ஆக்கிரமிப்பு இல்லாநிலை ஒன்றை தோற்றுவிக்கப் போவதாக அவர் கூறிய கருத்துக்களை ஏற்று, கொழும்பில் உறுதியான அரசாண்றின் தேவை சமாதானத் தீர்வுக்கு அவசியம் எனக்கூறி விடுதலைப் புலிகளின் சந்தேகங்கள் சரியானதைன் என நிருபித்த போதிலும் முல்லைத்தீவு முகாம் அழிப்பு குடாநாட்டுள் சிறிலங்கா இராணுவதை அனுபவிக்கும் தொடர்த் தாக்கத் தல்களும் தென் தமிழ்முத்திரை சிறிலங்காப் படையினர் சந்தித்தல் வரும் சங்கிளித்தொடர் தோல்விகளும் தமிழ் மக்களால் எந்த அடக்கமுறையையும் எதிர்த்து நின்று ஆக்கிரமிப்பு இல்லா நிலை கைருவாக்க முடியும் என்பதை உலகுக்கு உணர்த்தி வருகின்ற சுதந்திரமும் பாதுகாப்பும் நிலை வதற்கான நிபந்தனையாக ஆக்கிரமிப்பு இல்லாத நிலைகளை உருவாக்குதல் வேண்டும் என்று உண்மையை ஏற்று, சிறிலங்கா ஆக்கிரமித்த நிலைகளை விட்டு விலகி அமைதிக்குப் பான விடுமானால் மூல்லை இழப்பு போன்ற இழப்புக்களைச் சிறிலங்கா தவிர்க்க வழி பிறக்கும்.

பொ. ஜி. மு. ஆட்சிக் காலத்தில் இராணுவத்திற்குப் போழிவு

1982ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் தொடக்கம் 1995ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் வரையிலான காலப்பகுதியில் வடக்கு-கிழக் கில் கொல்லப்பட்ட, காயம் டைந்த இராணுவத்தினரின் விபரம் அடங்கிய பட்டியல் ஒன்றைக் கொழுப்பிலிருந்து வெளிவரும் 'விக்கென்ட் எக்ஸ்பிளிள்' பத்திரிகை கட்டம் கட்டப்பட்ட செய்தியாக வெளி மிட்டுள்ளது.

இதன்படி யூலை 1983 தொடக்கம் 1989 வரையிலான காலப்பகுதியில் 1187 இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். 843 இராணுவத்தினர் காயம் டைந்துள்ளனர். 1990ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1995 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் வரையிலான காலப்பகுதியில் 4300 இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். 10,910 இராணுவத்தினர் காயம் டைந்துள்ளனர். 40 இராணுவத்தினரைக் காணவில்லை எனத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இதில் 1990 தொடக்கம் 1994 வரையான நான்கு ஆண்டு காலப்பகுதியில் வடக்கில் 1635 இராணுவத்தினரும் கிழக்கில் 1049 இராணுவத்தினருமாக

மொத்தம் 2684 பேர் கொல்லப்பட்டனர். 5565 பேர் காயம் டைந்தனர்.

1995ஆம் ஆண்டில் 9 மாத காலப்பகுதியில் வடக்கில் 1049 பேரும் கிழக்கில் 573 பேருமாக 1622 இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். 40 பேரைக் காணவில்லை. வடக்கில் 4,557 பேரும் கிழக்கில் 788 பேருமாக மொத்தம் 5345 பேர் காயம் டைந்தனர்.

இதில் கடற்படை, விமானப்படை, பொலிஸ், விசேடஅதிரடிப்படையினர், ஊர்காவற்படையினரின் இழப்புக்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

மேற்படி இராணுவ இழப்புக்கள் ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா, ஆர். பிரேமதாசா, சந்திரிகா குமாரணதுங்க ஆகிய ஐநாளிபதிகளின் காலத்தில் இடம் பெற்றவை என அச்செய்தியில் மேலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதேவேளை 7 விமானங்கள், உலங்குவானுற்றுகள், 8 பேர்க்கப்பல்கள், ரேஞ்சுப் படகுகள் 2, டாங்கிகள் எபிரில் 95 முதல் ஜூவரி 96 வரை அழிக்கப்பட்டுள்ளன.

பதினொரு வருடத்தில் ஜி. தே. க. ஆட்சியில் 3866 இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். ஆனால், ஒரு வருட கால பொ. ஜி. மு. ஆட்சியில் 1621 பேர் கொல்லப்பட்டனர் என அதில் மேலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதற்கெல்லாம் மகுடம் வைத்தாற்போல் அன்மையில் முல்லைத்தளத்தில் சிறிலங்காப் படை பேரிழப்பைச் சந்தித்து என்னது. முகாமில் இருந்த ஒரிண்டு படையினரைத் தவிரகல் படையினரும் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். சிறிலங்காபாதுகாப்பமைச்சுக் கூட 1500க்கு மேற்பட்ட தமது படையினர் கொல்லப்பட்டுள்ளதை ஒத்துக் கொண்டுள்ளது.

இதுவே 1983க்குப் பின்னர் நடைபெற்ற மிகப்பெரும் தாக்குதலாகவும் ஒர் தனிச்சண்டையில் இவ்வாறு பெரும் தொகைப் படையினர் அழிக்கப்பட்டுள்ளதும் வரலாற்றுப்பதிவு என்பதுடன், பொதுஜனங்களில் இருக்கிய முன்னணியின் ஆட்சியில் இடம் பெற்ற பேரிழவாகவும் உள்ளது. இப்பேரிழவு தொற்று கொண்டு இருக்கிறது. *

யாழ். குடாநாட்டில் தொடரும் படையினரின் மரித வகைகள்

யாழ். குடாநாட்டினால் படையினர் தம் பழிவாங்கல் தாக்குதல்களை மக்கள் மீது மேற்கொண்டு வருகின்றனர். குடாநாட்டின் பல பகுதிகளிலும் சுற்றிவளைப்புக்கள், கைதுகள் இடம் பெற்று வருகின்றன. 19.07.96 அன்று நாவற்குழியில் மக்களைச் சுற்றிவளைத்து கோயிலாக்கண்டி பாடசாலைக்குக் கொண்டு சென்று கரும் விசாரணைக்குள்ளாக்கியுள்ளதாகவும், சந்தேகம் எனும் பெயிரில் பல இனம் பெண்களை கைது செய்து அவர்களின் கண்களைக் கட்டி இராணுவாகனத்தில் ஏற்றி எங்கேயோ கொண்டு செல்லப்பட்டதாகவும், அவர்களைப் பற்றிய பிரங்கள் இதுவரை அறியமுடியவில்லை எனவும் மக்களிடம் இருந்து கிடைக்கும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. இதே தினத்தில் யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவர் விடுதி அமைந்துள்ள பகுதி குடும் ஆட்டேடுதல் வேட்டைக்கு உள்ளாகியுள்ளதாகவும், காரணமின்றிக் கைதுகள், நீதி விசாரணையின்றி தடுத்து வைத்தல், சித்திரவதைகள், கொலைகள் என்பன அதிகரித்த நிலையில் பல பொதுமக்கள் யாழ். குடாநாட்டை விட்டு வெளியேற பகீர்த முயற்சி செய்வதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. படையினர் பல்கலைக் கழக மற்றும் பாடசாலை மாணவர்களை இலக்குவைத்து கைது செய்வதால் இனம் வயதினரின் நடமாட்டம் யாழ். குடாநாட்டில் வெகுவாகக் குறைந்துள்ளதாகவும் அங்கிருந்து வரும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

முவர் படையினரால் அடித்துக் கொலை

30.07.96 அன்று துண்ணாலை, மந்துவில் பகுதியில் இரு இளைஞர்களை விசாரணைக்கொண்டு கொண்டு சென்ற இராணுவத்தினர், முகாமில் அந்தக் கட்டுரையாளர் கூறியுள்ளனர். *

இதுவரை உலக நாடுகள் சந்திக்காத பொருளாதார நெருக்கடியில் சீரிலங்கா!

- எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ரணில்-

"சீரிலங்கா படுமோசமான பொருளாதார நெருக்கடியில் சிக்கித் தவிக்கிறது. 75 ஆமிரத்துக்கும் 1 இலட்சத்துக்கும் இடைப்பட்ட எண்ணிக்கையாணைர் தங்கள் தொழில்களை இழக்கிப்போக்கள்"

இவ்வாறு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ரணில் விக்ரிமானிக் கொழும்பில் தனது உத்தியோகபூர்வ வாசல்தலை த்தில் அன்மையில் நடைபெற்ற பத்திரிகையாளர் மாநாட்டின் போது தெரிவிக்குள்ளார். அவர் மேலும் தெரிவிக்கையில் "போரினாலும் பெரும் வரட்சியினாலும் பெரும் நெருக்கடி கொண்டு வேண்டியது அவசியம்" எனத் தெரிவித்துள்ளார். *

பொருளாதார நெருக்கடிக்குப் பிரதான காரணமாகும். இதுபோன்ற நெருக்கடி வெறுந்த நாட்டிலும் காணப்படாத ஒன்றாகும். உல்லாசப் பிரயாணத்துறை பல்வினாய்க்கும் குறைந்து வரும் செய்திகளை வெளியிட படுக்க வைத்து தாக்கப்பட்டனர். 45 வயதுடைய காமாட்சி எனும் பெண்மனியைத் தாக்கி அவரின் மண்டையை உடைத்து கையை முறித்தனர் எனவும் தெரிவித்த அவர், சாவகச் சேரி வெற்றிலைக் கடையொன்றில் வேலை செய்யும் 18 வயது இளைஞரின் பெருவிரலை கதறக் கதறத் துணித்தனர் எனவும் வேதனை பொங்க செய்தியாளர்களிடம் விபரித்தார். *

குடாநாட்டில் இன்று நடைமுறையிலுள்ள இராணுவ ஆட்சியை வலுப்படுத்தும் நோக்குடன், அரசாங்கமும் அரசுப் படைகளும் நுட்பமான வகையில் சில காரியங்களை-அங்கே-செய்ய முனைகின்றன.

கடந்த பல வருடங்களாகக் குடாநாட்டு மக்கள் மீது, சிங்கள அரசு தினித்த அடக்குமுறைகள் - நடைகள் என்பனவற்றில் சிலவற்றைத் தளர்த்தி உள்ளது. அத்துடன், மக்களைப் பத்பக்கம் ஸர்க்கும் தந்திரோயாய்த்துடன், சில அனுகுமுறை மாற்றங்களையும் அங்கே வலிந்து புகுத்தி வருகின்றது.

மக்கள் எதிர்ப்பு இல்லாமல் தனது இராணுவ ஆட்சியைத் தொடரும் தந்திரத்திற்காவும், புலிகள் இயக்கத்திற்கு எதிராக மக்களைத் திருப்பிவிடலாம் என்ற ஒரு நம்பிக்கையிலும், இந்த அனுகுமுறை மாற்றங்களை அரசு பிரயோகிக்க முற்படுகின்றது.

குடாநாடு மீது அரசு விதித்த பொருளாதாரத் தடைகளை நீக்கும்படி, மக்கள் எத்தனையோ ஆர்ப்பாட்டங்களை நாட்டி, அரசிடம் மகஜர்களையும் கையளித்தனர். அவை எதற்கும் அரசு செவிசாய்க்கவில்லை. அரசுடனான பேச்கவார்த்தைக் காலத்தில், புலிகள் இயக்கமும் அதே விடயங்களையே வலியுறுத்தி-அவற்றை நிறைவேற்றிவைக்கும்படி கோரி இருந்தது. அதையும் அரசு அசட்டை செய்தது. ஆனால் இப்போது, தான் விதித்த நடைகளில் சிலவற்றைத் தானே நீக்கிவிடுன்றன.

இது எதைக்காட்டுகின்றது?

தனது இராணுவ ஆட்சியை ஸ்திரப்படுத்துவதற்கும், "அவர்களது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தால்தான் ஏதாவது தருவார்கள்" என்ற "வளர்ப்பு நாயின் மனநிலையை" குடாநாட்டு மக்களுக்கு ஆட்டுவதற்கும் அரசு முயற்சி செய்கின்றது என்பதையே அது காட்டுகின்றது.

அரசின் இந்த அனுகுமுறை மாற்றங்களின் பின்னாலுள்ள குழ்ச்சிகர அரசியலைப் புரிந்துகொள்ளாத சிலர், "இராணுவத்தினர் நல்லவர்களாகத் திருந்திவிட்டனர்" என்று என்னைத் தலையுட்டுகின்றனர்.

குடாநாட்டுக்கள் இருந்த படை முகாம்களில் இருந்தும் வாளில் இருந்தும், குடாநாட்டு மக்கள் மீது-கண்முடித்தனமான வகையில்-குண்டுகளை வீசிய அதே படையினர், இன்று எதற்காக "கதாநாயகன்" வேடம் போடுகின்றனர் என்று என்னிப் பார்க்கவேண்டும். இதேவேளை, இன்று வன்னி வாழ் மக்கள் மீதும்

அரசியல் தீர்வும் அரசின் நிலைப்பாடும்

தமிழரின் தாயகத்தைப் பிரத்துத் துண்டாடும் ஒரு சதியாலோசனை முயற்சியில் - சந்திரிகா அரசாங்கம் - இப்போது தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளது.

வட - கிழக்கின் தொடர்ச்சியான நிலப்பரப்பைத் திட்டமிட்டுத் துண்டாடி-அங்கே இரண்டு அல்லது மூன்று வெவ்வேறு அலகுகளை ஏற்படுத்தி - தமிழ் தேசியத்தைக் கருவறுக்கும் கைங்கியத்தைக் செய்ய, சந்திரிகா அம்மையார் துடியாய்த் துடிக்கின்றார்.

இந்தச் சூழ்சித் திட்டத்திற்கு ஐனாயக மூலாம் ஒன்றைப் பூசி உலகை எமாற்றும் திட்டத்துடன், சில தமிழக் குழுக்களைத் தன்வசம் ஸர்க்க, அம்மையார் பிரயத்தனப்படுகின்றார்.

உள் முரண்பாடுகளால் பொஜ்-முன்னணி அரசாங்கம் பல்வேறு சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும் இந்தத் தருணத்தில், சில தமிழ்க் குழுக்கள் அந்த அரசாங்கத்திற்கு முண்டுகொடுக்க முயற்சிப்பதுடன், தமிழரின் அரசியல் அபிவாசகஞ்கு முரணான ஒரு அரைகுறைத் தீர்வுத் திட்டத்திற்கு ஆதாவ அளிக்கும் அரசியற் துரோகம் ஒன்றில் ஈடுபடவும் தயாராக வருவதுபோல் தெரிகிறது.

"தமிழரின் இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு" என்ற சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் கோசம், சூழ்சிகள் பல நிறைந்தது. உண்மையில் சிங்கள - பெளத்த பேரினவாதத்தின் நிலைப்பாடாகிய, "இராணுவ வழிமுறையிலேயே இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு" என்ற கொள்கைதான் சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் அந்தங்கத் திட்டமாகும்.

தமிழ் தேசியத்தின் பாதுகாப்புக் கவசமான புலிகள் இயக்கத்தை இராணுவ நீதியில் பலமிக்கச் செய்துவிட்டு - அதை ஒரு பேர்ம்பேசும் விடயமாக வைத்துக் கொண்டு - அரசியற் தீர்வு என்ற

சிங்களப் பேரினவாதத்தின் கதாநாயக வேடம்!

கிழக்குவாழ் தமிழர்கள் மீதும், எறிகணைகளையும், வான்தாக்குதல்களையும் எதற்காக நடாத்துகின்றனர் என்றும் கேள்விகளை எழுப்பி-விடை தேட முயல்வதே, உண்மை நிலைவரத்தை உணர்ந்துகொள்வதற்கான சரியான வழியாகும்.

சுதந்திரத்தை இழந்த நிலையில்-சிங்களப் படையின் காலடிக்குள்-குடாநாட்டு மக்கள் உள்ளனர் என்பதே, குடாநாட்டின் இன்றைய யார்த்தமாகும். வழி நெடுக்கே சோதனைச் சாவடிகளை அமைத்து, இரவில் மக்களை நடமாட விடாது கட்டுப்படுத்தி, நினைத்த நேரத்தில் நினைத்த இடங்களைச் சுற்றிவளைத்து, மக்களைக் கைது செய்து. தனது இராணுவ அதிகாரத்தை அன்றாடம் வெளிப்படுத்தியபடி, சிங்களப்படை குடாநாட்டில் நிலைகொண்டுள்ளது.

தமிழரின் இரத்தத்தில் குளித்த அந்த அந்திய இராணுவம்-ஒரு நோக்கத்திற்காக இன்முகம் காட்டி, மக்களுடன் உறவாடலாம். ஆனால் அது எமது மக்களைப் பாதுகாக்கும் என்றோ அல்லது சுதந்திரக் காற்றைச் சுவாசிக் அனுமதிக்கும் என்றோ என்னுவது ஒரு பக்ர்களவாகும். அத்துடன், ஆபத்து நிறைந்துமாகும்.

சுதந்திரத்திற்கான போராட்டத்தில் தொலை தூரம் வந்துவிட்ட எமது மக்களை மீண்டும் ஆரம்ப இடத்திற்கு இழுத்துச் செல்ல, எதிரி கங்கணம் கட்டியுள்ளனர். குடாநாட்டு ஆக்கிரமிப்பை அதற்குரிய நல்லதொரு ஆரம்பமாகப் பயன்படுத்தத் திட்டமிட்டுள்ளனர்.

"குடாநாட்டைப் புனரமைப்பேன்-அதை அபிவிருத்தி செய்வேன்-அங்கே கல்வியை ஊக்குவிப்பேன்-வேலை வயப்புகளை வழங்குவேன்" என்று பசு வேடம் பூண்டு சிங்களப் பேரினவாதப் பூதம் பிரச்சாரம் செய்கின்றது!

புல்கீர்ண் ஞரவு

போர்வையில் அரைகுறைத் தீர்வுத் திட்டமொன்றைத் தமிழனத்திற்கு வழங்குவது என்பதுதான். அம்மையாரின் உள் நோக்கமாகும்.

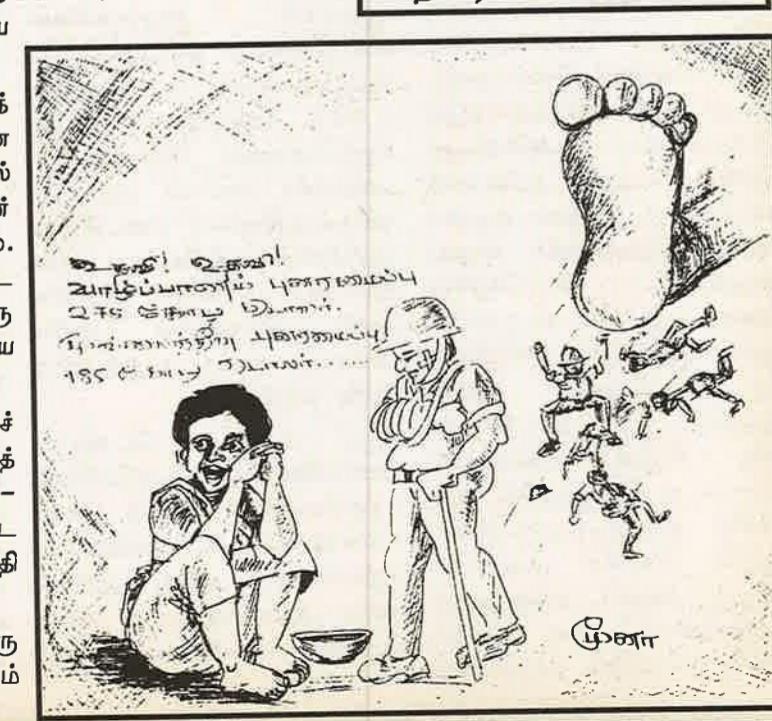
தமிழரின் தேசியத் தனித்துவதற்கைச் சிதைக்கும் வகையில் அரசாங்கம் முன்வைக்க விரும்பும் அரைகுறைத் தீர்வுத்திட்டத்தை எமது மக்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்விப்பதற்கான மார்க்கமாக, ஒன்றன்பின் ஒன்றான படையெடுப்புக்களையே

அரசாங்கம் பயன்படுத்தி வருகின்றது.

இந்த வகையில், இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுத் திட்டம் ஒன்றை வரைவதற்கான அடிப்படையாக, தமிழ் தரப்பிலுள்ள அரசியல் நியாயங்களோ அல்லது தமிழ் மக்களின் ஏகோபித்த விருப்பமோ இருக்கவில்லை. படைப்பலத்தைத்தான் அதற்குரிய அடிப்படையாக அரசாங்கம் நிர்ணயித்து வைத்திருப்பதே, அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கவில்லை. இப்படியான அரைகுறைத் தீர்வுத் திட்டமொன்றை வெளியிட்டுவிட்டு, தமிழ் தாயகத்தில் இராணுவ மேலாதிக் க நிலையை அடைந்துவிட அரசாங்கம் முயற்சிக்கின்றது.

இராணுவ மேலாதிக் க நிலையிலிருந்துகொண்டு, குறைந்தபட்சத் தீர்வொன்றைத் தமிழர்கள் அமைத்திருக்கவில்லை. அதைக் கீழ்க்கண்ட நிலையிலிருந்து முன்து விட்டு, அதைக் கீழ்க்கண்ட நிலையிலிருந்து வந்துவிட்டது.

அரசாங்கத்தின் இந்த திட்டம் குறித்துத் தமிழ்க் கட்சிகள் அதிருப்பதி தெரிவித்திருக்கின்றன. ஒட்டுமொத்தத்திற்கு சொல்லப்போனால், தொடர்ச்சி 19ம் பக்கம்...

முனை

சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு புலிகள் இயக்கம் எதிரா?

"பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் இனப் பிரச்சினைக்குத் தீவு காண்பதில் புலிகள் இயக்கத்திற்கு நாட்டம் இல்லை. அதனால் புலிகளுடன் பேச்சு நடாத்துவது யண்றது" என்பது சிங்களத் தேசத்தினது-பொதுவான-குற்றசாட்டு.

பிரேமதாச அரசாங்கத்துடனான பேச்சுவார்த்தையைப் புலிகள் குழப்பினர். அதேபோல, சந்திரிகா அரசாங்கத்துடனான பேச்சுவார்த்தையையும் புலிகள் தன் குழப்பினர் என்று கூறி, தமது குற்றச் சாட்டுக்கு அவர்கள் நியாயம் சேர்க்கின்றனர்.

ஆகவே, பேச்சு வார்த்தை மூலம் தமிழின் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீவு காண வேண்டுமாயின், அதற்குத் தடையாகவுள்ள புலிகள் இயக்கத்தை முதலில் அழிக்க வேண்டும் என்று, சிங்கள அரசு கூறுகின்றது.

இந்த இனப்பிரச்சினையைப் புலிகள் இயக்கமே ஆரம்பித்து வைக்கத்து என்றால், அரசின் மேற்குறித்த குற்றச் சாட்டை ஒரு விவாதத்திற்கு எடுத்து ஆராயலாம்.

ஆனால், புலிகள் இயக்கம் தேவன் முன்னே-இன்னும் அழித்திச் சொன்னால், தலைவர் பிராகாரன் பிறக்க முன்னே-தமிழின் உரிமைப் போட்டு ஆரம்பித்துவிட்டது!

அதுவும், பேச்சுவார்த்தைகளை அடிநாமாகக் கொண்ட சாத்தீக வழிமுறைகளில் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீவு காண, முன்னைய தமிழ்த் தலைமைகள் - இடைவிடாது - முயன்றன. ஆமினும், என்ன நடந்தது?

புலிகள் இயக்கத்தைத் தவிர்த்து விட்டு ஒரு தீவுத்திட்டத்தை அமுல் படுத்துவதற்கு, அரசாங்கம் துடியாய்த் துடிப்பது ஏன்?

* தமிழின் இனப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படுவிட்டதா?

துமிழர் தலைமைகள், பேசிப் பேசிமீண்டும் பேசி, தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டே இருந்ததுதான் மிச்சம்!

அதற்குப் பதிலாகச் சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் பேசிக் குறுப்பி-மீண்டும் குறுப்பி-தொடர்ந்து குறுப்பிக் கொண்டல்லவா இருந்தார்கள்!

இவங்கை "சுந்திரம்" அடைந்த 1948ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆயுதப்போர் வலுவடைந்த 1983 வரை, சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் இனப்பிரச்சினை பற்றி விடாது பேசினர்.

25 வருடங்களுக்கு மேல் எத்தனையோ பேச்சுவார்த்தைகளை நடாத்தி, தமிழினத்திற்கு என்னத்தைக் கொடுத்தார்கள்?

கொடுத்திருக்கத் தேவையில்லை, எடுக்காது விட்டிருக்கலாமே!

இவ்வொரு பேச்சுவார்த்தையின் போதும் செய்யப்பட்ட டான்படிக்கைகளைப் பின்னர் கிழித்தெறிந்தார்கள் என்ற வரலாற்று உண்மை ஒருபுறம் இருக்கட்டும். ஆனால், ஒவ்வொரு பேச்சுவார்த்தைக்கும்

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் சுந்தித்துவள்ள இன்றைய நெருக்கடியான வரலாற்றுச் சூழலில், விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம், அரசாங்கத்துடன் மீண்டும் பேச்சு வார்த்தையினை ஆரம்பித்தாலென்ன என்ற கேள்வி, எம் மக்கள் சிலரிடையே எழுப் பார்க்கிறது. இது தொடர்பான ஒரு விளக்கம் இங்கே தரப்படுகின்றது.

வரலாற்று அனுபவங்கள் சேர்ந்த ஒரு உறுதி இது. பேசிப் பேசிப் பேய்க்காட்டும் ஒரு வரலாற்று நடைமுறைக்கு எதிரான தவிர்க்கமுடியாத ஒரு கடும் நிலைப்பாடு இது.

எனவேதான்,

பேச்சுவார்த்தைகளைப் பயனற்ற வகையில்-வேறு நோக்கங்கள் கருதி-கொண்டுசெல்ல அரசு முனையும்போது, பேச்சுவார்த்தையிலிருந்து விலகிவிடப் புலிகள் தீர்மானிக்கின்றனர்.

மக்கள் காய்

பின்னர், எம்மிடம் இருந்ததையும் ஒவ்வொன்றாக எடுத்தார்களே!

* மலையகம் வாழ தமிழர்களை அரசியல் அநாதைகள் ஆக்கினர் (1948).

* தமிழ் மொழியைப் புறந்தள்ளினர் (1956).

* தமிழ் கல்வியை - வேலையைப்பைத் தடுத்தார்கள் (1956, 1971).

நம்ப, தமிழ் இனம் முடர்களை இருக்க வில்லை.

இதனால், ஆயுதம் தூக்கிப் போடி உரிமைகளைப் பெறும் வரலாற்று நிர்ப்பந்தம், தமிழினத்திற்கு உருவாயிக்கு.

பிராகாரன் என்ற பெருந்தலைவன் ஆயுதப் போர்த்தின் தலைமையைப் பொறுப்பெடுத்தார்.

சிங்கள ஆட்சியாளர்களால் ஏற்றுப்பட்ட ஒரு வரலாற்று அனுபவந்தையும், போர்க்குணம்கொண்ட தமிழில் தேசியத்தை மையவிசையாகவும் கொண்ட புனியடை, ஆயுதப்போர அரசு இயந்திரத்தின்மீது தொடுத்தது. தமிழனத்தின் இராணுவ பலத்தை அது, படிப்படியாக வளர்த்து எடுத்தது.

புலிகள் இயக்கத்தின் இராணுவ வளர்க்கி, தமிழினத்தின் அரசியல் உரிமைகளைப் பேர்ம்பேசிப் பெறும் பலத்தைத் தமிழினத்திற்கு வழங்கியது.

மக்கள் ஆதாவ, படைத்திற்கு என்ற பலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இனப்பிரச்சினையைத் தீவு காண பேச்சுவார்த்தையைப் புலிகள் ஆரம்பித்தனர். இது 25 வருட காலமாகத் தொடர்ந்து நடந்த முன்னைய பேச்சுவார்த்தைகளை விட முற்றிலும் மாறானது. கவாமி கருணா கூர்ந்து ஏதாவது தரவேண்டும் என்பது முன்னைய

கடந்த 40 வருடங்களாக நடந்துவருவதுபோல - பேச்சுவார்த்தை என்ற மகுடத்துடன் விழுக்கு நீர் பாய்ச்சி - காலத்தையும் சக்தியையும் விணாக்க, புலிகள் இயக்கம் தயாரக இல்லை.

இத்தகைய நிலைமைகள் ஏற்படும்போது, புலிகள் இயக்கம் பேச்சுவார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கின்றது.

இவ்வாறுதான், பிரேமதாச அரசாங்கத்துடனான பேசும் சந்திரிகா அரசாங்கத்துடனான பேசும் முடித்துவைக்கப்பட்டன.

பேச்சுவார்த்தையை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்தாது, பிரேமதாச அரசாங்கம் இழுத்தடித்துக்கொண்டு இருந்த வேளையிலும்-

தரப்பட்ட உறுதிமொழிகளை நிறைவேற்றாது, சந்திரிகா அரசாங்கம் தனது படையினரைப் போருக்குத் தயார்ப்படுத்திக்கொண்டிருந்த வேளையிலும்-

புலிகள் பேச்சை முடித்துக்கொண்டு வெளியேறினர்.

புலிகள், பேச்சுவார்த்தையை முறித்துக்கொண்டு அல்லது குழப்பிக்கொண்டு வெளியேறுகின்றனர்

சந்திரிகா அரசாங்கத் துடன் பேச்சுக்களைத் தொடர்ந்திருந்தாலும், யாழ்ப்பாணப் படையெடுப்பு நடந்து தானிருக்கும்!

பேச்சுவார்த்தைகளின்போது தமிழினத்திற்கு இருந்த நிலை. இதைத் தரவேண்டும் என்பது புலிகள் காலப் பேச்சு வார்த்தை. இது கடும் போக்குடையை ஒரு அதிதீவிர நிலைப்பாடு அல்ல. மக்கள் பலம் மற்றும் கசப்பான நீலானாலோ பேச்சுவார்த்தைக்கும் ஒவ்வொரு பேச்சுவார்த்தையைப் பெற முடியும் என்று இதற்கு அனுபவங்கள் சேர்ந்த ஒரு உறுதி இது. பேசிப் பேசிப் பேய்க்காட்டும் ஒரு வரலாற்று நடைமுறைக்கு எதிரான தவிர்க்கமுடியாத ஒரு கடும் நிலைப்பாடு இது.

தொடர்ச்சி 3ம் பக்கம்

சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு...

வக்காலத்து வாங்குவதற்கும் அது சமனானதாகும்.

பேச்சுவார்த்தையை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்தாது, பிறேமதாசா அரசாங்கம் இழுத்தடித்துக்கொண்டு இருந்த வேளையிலும் - தரப்பட்ட உறுதிமொழிகளை நிறைவேற்றாது, சந்திரிகா அரசாங்கம் தனது படையினரைப் போருக்குத் தயார்ப்படுத்திக்கொண்டிருந்த வேளையிலும்- புலிகள் பேச்சை முடித்துக்கொண்டு வெளியேறினர். புலிகள், பேச்சுவார்த்தையை முறித்துக்கொண்டு அல்லது குழப்பிக்கொண்டு வெளியேறுகின்றனர் என்று இதற்குப் பெயர் கூட்டுவது, தமிழ் இனத்தின் 40 வருட வரலாற்று அனுபவத்தைப் பழிப்பதற்கு ஒப்பானதாகும். அத்துடன், சிங்களப் பேரினவாதத்தின் குழ்ச்சிகர அரசியலுக்குத் துணைபோவதற்கும் அல்லது வக்காலத்து வாங்குவதற்கும் அது சமனானதாகும்.

பேச்சை முடித்துக்கொள்வது என்பன் அந்தம், இனிமேல் புலிகள் இயக்கம் பேச்சுக்குத் தயாரில்லை என்பதோ அல்லது பேச்சை வார்த்தைகளுக்கு புலிகள் இயக்கம் என்றானது என்பதோ அல்ல.

மாநாக, அரசியல் யுரைத்தங்களை உணர்ந்துகொண்டு, நேர்மையுடன் பயனுள்ள வகையில் பேச்சுக்களை நடாத்த வரும்படி சிங்கள அரசை நிற்பந்திப்பதுதான் புலிகளின் நோக்கமாகும்.

புலிகள் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு எதிரிகள்வர்க் கூட. அதுபோல, பயனற்ற பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு, புலிகள் நீண்ட்களுமில்லை.

சந்திரிகா அரசாங்கம் தரவிருந்ததைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கலாமே! அந்தச் சந்திரப்பத்தைக் கைவிட்டதால் இப்போது, குடாநாட்டையும் இழந்தல்லா நிற்கின்றோம் என்று, புலிகளை நோக்கிச் சிலர் சுட்டுவிரல் நீட்டுகின்றனர்.

மேலோட்டுமான பார்வைக்கு இந்தக் கேள்வி, அந்தம் போதிந்ததுபோல் தேவேன்றும்.

சற்று ஆழமாகப் பார்த்தால், அதில் உண்மை எதுவும் இல்லை என்ற உண்மை தெரியும்.

தலை ஏற்றவுடன் தமிழினத்திற்கு வழங்குவேன் என்று சந்திரிகா

பேச்சுவார்த்தையை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்தாது, பிறேமதாசா அரசாங்கம் இழுத்தடித்துக்கொண்டு இருந்த வேளையிலும் - தரப்பட்ட உறுதிமொழிகளை நிறைவேற்றாது, சந்திரிகா அரசாங்கம் தனது படையினரைப் போருக்குத் தயார்ப்படுத்திக்கொண்டிருந்த வேளையிலும்- புலிகள் பேச்சை முடித்துக்கொண்டு வெளியேறினர். புலிகள், பேச்சுவார்த்தையை முறித்துக்கொண்டு அல்லது குழப்பிக்கொண்டு வெளியேறுகின்றனர் என்று இதற்குப் பெயர் கூட்டுவது, தமிழ் இனத்தின் 40 வருட வரலாற்று அனுபவத்தைப் பழிப்பதற்கு ஒப்பானதாகும். அத்துடன், சிங்களப் பேரினவாதத்தின் குழ்ச்சிகர அரசியலுக்குத் துணைபோவதற்கும் அல்லது வக்காலத்து வாங்குவதற்கும் அது சமனானதாகும்.

அம்மையார் சொன்னது ஒன்று

பின்ற சட்டவரைவாக நாடாளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவிடம் சமர்ப்பித்தது வேறு.

இப்போது, நாடாளுமன்ற தெரிவுக் குழுவின் விவாதத்தைத் தொடர்ந்து தீர்வுப்பொதி இன்னொன்றாக மாறிவருகின்றது.

பி. பி. சி. கொழும்பு முகவர் புலோரா பொஸ்வேட் சொல்லியிருப்பதுபோல, 'கழுதை தேந்து கட்டுறம்பான' கதையே, சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் தீர்வுப் பொதிக்கும் நடந்துள்ளது.

இன்று இனப்பிரச்சினையின் தீர்விவகாரம் தொடர்பாக அம்மையார். தனது முன்னைய-முந்போக்கு- முகமுடியை இழந்து அம்பலமாகிவிட்டார் என்பது வெளியிடத்.

ஆனால், சந்திரிகா அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நாட்களில் அவரது உண்மை முகத்தை-சதி நோக்கத்தை- புலிகள் இயக்கம் கண்டுகொண்டுவிட்டது. அதனால்தான், பேச்சுவார்த்தைக்குக் காலக்கெடு விதித்து. அதன்பின்

பேச்சிலிருந்து புலிகள் விலகிக்கொண்டனர்.

இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு தொடர்பாக சந்திரிகா-ரத்வத்த அரசாங்கத்தின் ஒரு தெளிவான திட்டம் இருந்தது.

அதாவது,

தமிழின் விடுதலைப் போராட்டத்தை மழுங்கித்துவிடுவது என்பதே அதுவாகும். இதற்கு இரண்டு வழிமுறைகளை அது தேர்ந்தெடுத்து வைத்திருந்தது.

1) தமிழ்த் தேசியத்தைப் படிப்படியாக சிதைத்துவிடும் நோக்கங்கொண்ட ஒரு அரைகுறைத் தீர்வுத்திட்டத்தை அமுல்படுத்துவது. இதைப் புலிகள் ஏற்காது போனால்,

2) முழுப் படைவலத்தையும் ஒருங்கு தீர்ப்புப் யண்புத்தி, தமிழ்த் தேசியத்தின் பாதுகாப்புக் கவசமான புலிகள் இயக்கத்தை அழித்து அரசியல் அரங்கில் இருந்து அதை நீக்கி- அதன்பின் அரைகுறைத் தீர்வுத் திட்டம் ஒன்றை, இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வாக வைய்து-அதாவது, இராணுவ வழிமுலம் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது.

பேச்சை அன்றே முடித்துக்கொள்ளது

தமிழ்த் தேசியம் என்ற அரசியல் உணர்வு தமிழ் மக்களிடம் இருக்கும்வரை, தமிழ்த்தை அடிமை கொள்வது என்பது முடியாத காரியமாகும். புலிகள் இயக்கம் இருக்கும்வரை தமிழ்த் தேசியத்தை அழிப்பதும் இயலாத்து.

நிப்பிருந்தால், இப்போதைய கட்டுறம்புப் பொதியே புலிகளுக்கு முன்னும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். அத்துடன், பேச்சும் முறிந்திருக்கும். போரும் தொடங்கியிருக்கும். குடாநாட்டுப் படையெடுப்பும் நடந்திருக்கும்.

எனவே, பேச்சு முறிவையும் குடாநாட்டு ஆக்கிரமிப்பையும் ஒன்றாகப்போட்டுக் குழப்பிக்கொள்ளல் கூடாது.

இனப்பிரச்சினைக்கு இராணுவ வழிமில் தீர்வு காண்பது என்பதும், அதைக் குடாநாட்டு ஆக்கிரமிப்புடன் தொடக்கி

வைய்ப்பு என்பதும், சந்திரிகா-ரத்வத் த அரசாங்கத்தின் மூலோபாயம் ஆகும்.

புலிகள் இயக்கத்தின் அரசியல் சித்தாந்தம் பற்றி, சிங்கள அரசுக்கு நன்கு தெரியும். அதுபோல, தமிழ்த் தொக்களது தேசிய நலன்களைப் பெற்றுக் கொடுப்பதில் தலைவர் பிரபாகரன் எவ்வளவு உறுதியாக இருக்கின்றார் என்பதும், அரசுக்குத் தெரியும்.

அரைகுறைத் தீர்வுப்பொதிகளைக் கொடுத்து அல்லது ஆசைகாட்டி மொற்றி விலைக்கு வாங்கப்பட்டு நிலையில் புலிகள் இயக்கம் இல்லை என்பதும், அரசுக்குத் தெரியும்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, புலிகள் இயக்கத்தினது இருப்பும்-தமிழ்த் தேசியத்தினது இருப்பும் ஒன்றும் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளது என்பது, உலகிற்கே தெரியும்.

தமிழ்த் தேசியம் என்ற அரசியல் உணர்வு தமிழ் மக்களிடம் இருக்கும்வரை, தமிழ்த்தை அடிமை கொள்வது என்பது முடியாத காரியமாகும். புலிகள் இயக்கம் இருக்கும்வரை தமிழ்த் தேசியத்தை அழிப்பதும் இயலாத்து.

ஒரு சித்திட்டப்பற்றி நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்றது.

அதுதான், புலிகள் இயக்கத்தைத் தவிர்த்துவிட்டு ஒரு அரைகுறைத் தீர்வுத்திட்டத்தை அமுல்படுத்தல் என்பதோ அதுவாகும். தமிழ் தேசியத்திற்குத் துரோகம் இழைத்துவரும் தமிழ்த் தேசியத்தை அழிப்பதும் இயலாத்து.

இது நிராகரியமாகும் என்பதும் சிங்களப் பேரினவாதத்தின் ஒரு அழகான கற்பனை என்பதும் மிக விரைவில் தெரிந்துவிடும்.

சிறிலங்கா அரசாங்கம் செய்துவரும் இக்கொடுமை அப்பைப்படுத்தப்பட வேண்டும். தமிழ் மண்ணையும், மக்களையும் ஆக்கிரமிக்கும் நோக்கத்துடன் அது செய்துவரும் அட்டுமியங்கள் வெளி உலகுக்குச் சொல்லப்பட வேண்டும். குறுகிய கால அடிப்படையிலும் அவலத்தையும், அழிவையும் தரவல்ல இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கையில் அரசாங்கம் இருக்கியின்து. இவ் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பை விடுதலைப் புலிகள் களத்தில் எதிர் கொண்டு, சிங்கள மேலாடுக்கத்தை நிற்கரமாக இல்லாது செய்யும் வீரம் செறிந்த விடுதலைப் போரில் ஈடுபடுவதான். "சத்ஜை" நடவடிக்கையின்போது, 51க்கு மேற்பட்ட பேராளிகள் இதுவரை வீர்ச்சாவடைந்துள்ளனர். அதேவேளை, மக்களின் அவலங்களைப் போக்குவின்ற நடவடிக்கைகளில் வெளிநாடுகளில் உள்ள தமிழ் மக்கள் உடனே இறங்க வேண்டும். அரசாங்கத்தின் அராஜக் செய்பாடுகளை

பொங்கியெங்கள் ஊர்புகவே போர்க்கருவி தூக்குவோம் போர்வகை நூலையுமட்டும் ஊர்ஜூள்ளே தூக்குவோம் !

வெள்ளிநிலா பால்சரித்து அங்குவிளை யாடும்
வீக்கின்ற காற்றுமெமைத் தேடிவிட்டுப் போகும்
பொன்னலரி பூச்சொரிந்து எம்வரவைப் பார்க்கும்
போகவுடி ஏதுமின்றிக் கண்ணிரண்டும் வேர்க்கும்.

ஊர்மனைக்குள் வாழ்வதற்கும் வேரிழந்த பேர்கள்
ஊளையிட்டுச் சாகிறதாம் நாம்வளர்த்த நாய்கள்
நாமெழுந்து போர்ப்பிந்தால் நாளையெங்கள் ஊரில்
நம்பியெழு ஊரினுக்குள் நாம்புகுவோம் தேரில்.

எங்கோ பாட்டுக் கேட்கிறது.
எம்பில் எத்தனைபேர் அந்தமுனர்ந்தோம்?
நாரகீல் கீடந்துமூலவும்
நாக்குக்கேதும் படைக்கவுமா நாம்பிறந்தோம்?
உருக்குருகி ஒன்றுமில்லாததாகி
எரியவா உயிரெடுத்தோம்?
வாழ்வு வெறும் வரண்டநிலமாகி
தாழ்வுமற்றப் போகவா தமிழ்வெங்றானோம்?
திருவோடும் கையுமாக தெருத்தெருவாக அலையவா

கருவுற்றுப் பெற்றாளென் தாய்?
குயிலிருந்துபாடாத கொம்பாகிப் போகவா
தள்ளின்றோம் நாம்?
வசந்தம் தமுவாது போனதா எம்புக்காடு?
ஆமெனினும் அடங்கிப்போ.
இல்லையெனில் எழுந்து வா.
எதுவெனினும் முடிவெடுக்க இதுதருணம்.
முடிசமந்த தலையும்
செங்கோலெந்திய கையுமாக
கொற்றப்பந்தர் வீற்றிருந்த இனத்தீன் வேற்றுனி
நீர்குடிக்கவலுவற்று நெருப்பிடை வீழ்வதா?
புழுதி பறக்கக் குதிரைப் படைபோன தெருவிலின்று
குருதிச் சேறு.
தேருலாலைய வீதியில் யாரோவாருவனின் கவசவாகனம்.
பக்கவென்று வரும்போது
மகரதோரணம் வீளங்கீய வாசலில்
எதிரியின் காவலருண்
எப்பாட்ப் பொறுப்பாய் மகனே!
எழுக என் மகனே!
நீலத்தில் இறங்குக இளைய வீழுதுகள்.
களத்தில் இறங்குக தமிழ் கொழுந்துகள்.
நீர்ந்து கொள்ளுங்கள்.
முகிலுமக்கு முகம்துடைத்துக் கொள்ளட்டும்.
எல்லாமிழுந்து இல்லாதாரானோம்.
உய்ர்க்கூட்டடை வீட்டுத்தாழ்வாரத்தில் கவத்துவிட்டு
சுதைக் கூடென ஜுமாகிப் போனேமெனினும்
பணியோம் நாம்.
இன்னும் வரட்டும் ஏழ்மை.

ஆய்வும் இழிவுற்றுனக்கு ஏவல் செய்யோமென
எதீரிக்கு உணர்த்துவோம் வருக.
பீடசாம்பலானதா எம்பெருவாழ்வு?
இல்லை இல்லையடா.
தீக்கெட்டுமதீர் பகைக்கொன்றுரைப்போம்.
அறுகுப்புல்லின் மயிரைப் பொசுக்கலாம்
வேரையுத்து வீழுத்தவா முழுயும்?
எம்முற்றமுழுது ஏருக்கலை நாட்டலாம்
காடாகீப் போகலாம் தாய்மடி.
மீண்டுமெழுவோம் எம்முற்றத்தீல்
உன் மூச்சத்தீணந் முளைப்போம்.
இருந்துபார் பகையே! இது நடக்கும்.
எம்மைக் கொல்வாய்
எம் பீள்ளைகளையும் கொல்வாய்
கொன்றெங்கே புதைப்பாய்?
நீ புதைக்குமிடம் புதைகுழியல்ல
அடைவைக்கும் இடமென்று அறிவாய் வீரவீல்
கல்லாலெறிந்து கலைத்தாய் எம்மை
உன்னே பீடத்துச் சென்றாய் உறவை
இரண்டுமே உனக்கு எனாச்ச.
உன்னும், புறமும் உனக்கு நெருப்பு மூட்ட
நீயே வழிசமைத்துத் தந்துள்ளாய்.
உன் சீருடையில் தீப்பீடிப்பது தெரியாமல்
சீரித்தபடி ஆரியகுளத்தழியில் அமர்ந்துளாய்,
ஜேயோ பாவம்.
எரிமலை வாசலை அடைத்தபடி
இன்னும் எத்தனை நாளீருக்கும் உத்தேசம்?
ஆனந்தவாழ்வு அஷவரைவற்றி
வறுமையற்றானு எம் நாளாந்தம்.
இல்லைந்த வாழ்வே இருப்பாகீக் கழிந்தெம்
“வாழ்வுமற்றிற்று” எனத் தீரை வீழுந்து போமா?
ஊரமண்ணை எம் கால்கள் தொடாமலே
இங்கோர்க்கலையில் ஏரியண்டு போவோமா?
“பாறைபிளந்து பயிர்வளர்த்தோன்” பாம்பரை
சேர்ந்தோர் மூலையில் கீடத்தலென்ன வீதி
எம்மை ஆரிருந்து விரட்ட
அவனுக்கென்ன அதீகாரம்?
கூடியிருந்தும், தனித்தும்
பாடியிருந்து மகிழும் குழலே பாவசம்.
வெறும் நிலமல்ல எம்ஆய்.
மண்மீது வீரியும் ஆனந்தச் சீறுகே
ஊர்வாழ்வின் வேரென்றாகும்
இரண்டுமே இல்லையென்றாயின்
ஆரென்பது வெறும் கல்லும் மண்ணும் கலந்த
கலவை யென்றாகிவிடும்.
விண்ணதீர், மண்ணதீர், வீரிந்தகடலதீர்
கண்தீறந்து வருகநம் கருப்பை உய்ர்கள்
கொற்றவை பெற்ற குழந்தைகளை
நெற்றிக்கண் தீறந்து நிபிருக நம் பாம்பரை.

**பொங்கியெங்கள் ஊர்புகவே போர்க்கருவி தூக்குவோம்
போரில் பகை தொலையுமட்டும் ஊரினுள்ளே தூக்குவோம்
தம்பிபிர பாகரனின் தானையிலே சேருவோம்
தங்கத்தமிழீழம் வரும் நேரம் வரை சீறுவோம்.**

* - வியாசன்

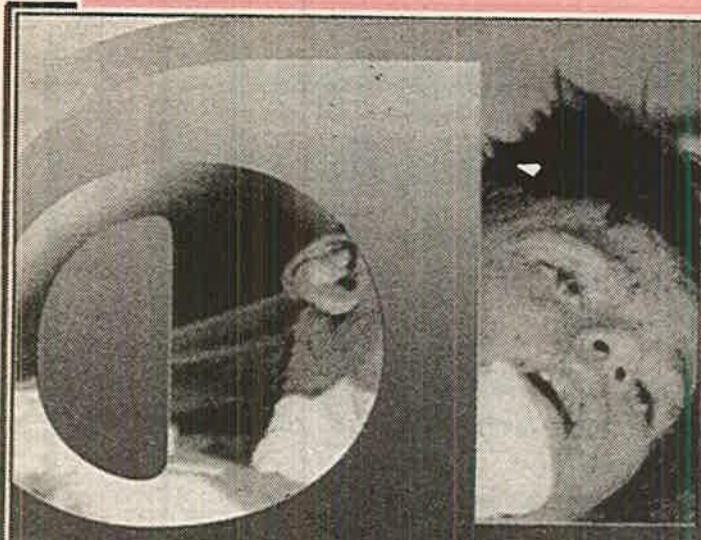
என் பீள்ளை களத்தீல்.....
என் பீள்ளை களத்தீல்

என் பீள்ளையும் களத்தீலென்று

எல்லோரும் சொல்கின்ற எழுச்சீநிலை கைவந்தால்
மண்வந்த பகையன்றே மழந்துவீழ மாட்டாதோ?

பொங்கியெங்கள் ஊர்புகவே போர்க்கருவி தூக்குவோம்
போரில் பகை தொலையுமட்டும் ஊரினுள்ளே தூக்குவோம்
தம்பிபிர பாகரனின் தானையிலே சேருவோம்
தங்கத்தமிழீழம் வரும் நேரம் வரை சீறுவோம்.

*

துக்குறை

அத்தியாயம் 8 இன் தொடர்ச்சி

அங்கு இரவுக் காலவுக்கு நிற்கவேண்டிய பொலிசார், மாலையானால் என்றைக்குமே காலவுக்கு நிற்பது கிடையாது. ஏதாவது ஒரு மறைவிடம் தேடிப் படுத்துக்கொள்வார்கள். அவர்களில் தமிழ் தெரிந்த பொலிசார், "எதற்கும் நீங்கள் சாவியை எங்களிடத்தில் தாங்கோ..... ஒரு வேளை புலிகள் வந்தால் நாங்கள் கோயிலுக்குள்ளைதான் வந்து ஒளியவேண்டியிருக்கும்" என்று வேண்டுகோள் விடுபார்கள். அப்படி அவர்கள். எல்லாருக்கும் முதல் ஒடித் தப்ப வழி தேடிக்கொண்டிருந்தும்கூட, வட்டுக் கோட்டையில் கோட்டை விட்டுவிட்டார்கள்.

14ஆம் திகதி முதலே பகல் இரவு என்று தொடர்ச்சியாக உலங்குவாலார்திகள், யாழ்ப்பானுக் கல்லூரி மைதானத்திற்கு வந்துபோய்க் கொண்டிருந்தன. கெளன்ட் மண்டபத்திலும் தளிலீடுகளிலும் குழுக்களாக இருந்த மக்கள், "துருப்புகளைக் கொண்டுவந்து இறக்குகின்றார்கள் - சொன்னபடி இரண்டு மூன்று நாட்களில் யாழ்ப்பானத்தைக் கைப்பற்றத்தான் போகின்றார்கள்" என்று நினைத்தார்கள். ஆனால், அங்கே நடந்து கொண்டிருந்தது என்ன? அவர்கள் எதிர்பார்த்ததற்கு எதிர்மாறான நிகழ்வு. விரைவாகப் படையினர் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் இருந்து வெளியேறிக் கொண்டிருந்தார்கள். அளவெட்டி, சண்டிலிப்பாய் பகுதியில் புலிப்பாய்க்கலில் அடி விழுந்து கொண்டிருக்கையிலே அரைவாசிப்பேருக்கு மேல் 'ஹெலி' மூலம் பறந்து தப்பிவிட்டார்கள்.

புலிகளால், 'புக்காரா' கூட்டுலீழ்த்தப்பட்டதை கும்பினாவனைப் பின்னையார் கோவிற் பகுதியில் இருந்தவர்கள் கண்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் புலிகளின் குரல் வாணைவி மூலம் கேட்டிருக்கிறார்கள். பாவம் வட்டுக்கோட்டை கெளன்ட் மண்டபத்தில் நிற்ற ஜந்து பொலிசாருக்கு இந்தப் புதினங்கள் ஒன்றும் தெரியாது. 15ஆம் திகதி எல்லாரும் காலியான பின்னரும் இவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. 16ஆம் திகதி புலிகள் வந்தபோதுதான், தாங்கள் செமாக மாட்டிக்கொண்டோம் என்ற விபரம் புரிய ஆரம்பித்தது. புலிகளைக் கண்ட மறுகணமே பிச்சைவேண்டாம் நாயைப்பிடி' என்ற மன நிலைமில், ஏனைய பொருட்கள் அனைத்தையும் விட்டு, துப்பாக்கிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு 'இன்றுவிட்டேன் கொண்றையடி' என்ற கரடி போல் ஓட்டம் பிடித்தனர். அவர்களுக்குப் போவதற்கு வழி தெரியாது என்றாலும், 'புல்டோசர்களால்' படையினர் இடித்துத் தகர்த்து வெளியாகிவந்த பாதைகளையே ஒடுபாதைகளாகக் கொண்டு ஒடி மறைந்தனர்.

புலிகளிடமிருந்து தமிழ்களைப் "பாதுகாக்க" வந்த இந்தக் கையாலாகாக் காட்டையர்கள் - வீடுகளை நொருக்கினார்கள். பொருட்களைக் கொள்ளையடித்தார்கள்: பயிர் பச்சைகளை அழித்தார்கள்: தமிழ்மிடம் அகப்படவர்களில் சந்தேகப்பட்டவர்களைச் சித்திரவைதை செய்து கொண்றார்கள்: அகதி முகாம்களைத் தீவைத்து எறித்தார்கள். மூளாய் வைத்தியசாலையைத் துவம்சம் கொட்டார்கள்.

கும்பனாவனைப் பின்னையார் கோவிலில் தஞ்சம் கோரி இருந்தவர்கள், இராணுவத்திடம் அனுமதி பெற்று, அருகில் உள்ள தமது வீடுகளுக்குச் சென்று சமைத்துச் சாப்பிட்டுவிட்டு இரவுப் படுக்கைக்கு மீண்டும் கோயிலுக்கு வருவது வழக்கம்.

15ஆம் திகதி இப்படி ஒரு சம்பவம் நடந்தது. வயது நாற்பதைத் தாண்டிவிட்ட ஒரு தம்பதி. கணவன், மனைவி, தாயார் மூவருமாக தமது வீட்டிற்குச் சென்று சமைத்துக் கொண்டிருந்தபோது சிப்பாய் ஒருவன் அங்கே வந்தான். அவர்களிடம் பேசினான்.

"இங்கே என்ன செய்கின்றீர்கள்?"

"நாங்கள் சமைக்கக் கொண்டிருக்கிறம்".

"நீங்கள் சமைக்க வேண்டாம் அங்கே வாருங்கள் (தொலைவிலிருந்த வீட்டைக்காட்டி) உங்களுக்கு நல்ல சாப்பாடு தருகிறோம்."

ஆசிரியர் பரமேஸ்வரன், தாயார், தம்பியார், சகோதரி நால்வரும் அளவெட்டிச் சுற்றிவளைப்புக்குள் அகப்படிருந்தனர். பரமேஸ்வரனுக்கு யூலை 15ஆம் திகதி மாலை புன்னாலைக் கட்டுவெனில் திருமணம் நடைபெற இருந்தது. முகர்த்தத்திற்கு மாப்பிள்ளை எப்படியாவது புன்னாலைக் கட்டுவெனில் நின்றாக வேண்டும். சிவில் நீர்வாகப் பொறுப்பாளராக இருந்த உடுக்கப்பாலவிடமும், உளவுப்பிரிவு என்று தம்மை அறிமுகம் செய்துவந்த பிரபாநாத் தீடுமும் தன் நிலையைச் சொல்லி தங்களை வெளியே செல்ல அனுமதிக்கும்படி கேட்டபொழுதெல்லாம் - "இரண்டு

வித்துக்கள்

"இல்லை, எங்களுக்கு இந்தச் சாப்பாடு போதும். நாங்கள் அங்க வரவில்லை."

"அப்போ (மனைவியைக் காட்டி) நீங்கள் மட்டும் அங்க வாங்க, சாப்பாடு தந்து விடுறம்."

"இல்லை, எங்களுக்கு எந்தச் சாப்பாடும் வேண்டாம்: நான் அங்க வரவும் மாட்டேன்."

"இது யாருடைய வீடு?"

"இது எங்களுடைய வீடுதான்."

"சரி, நீங்கள் இரவுக்குக் கோயிலுக்குப் படுக்கப் போக வேண்டாம், இங்கேயே தங்குங்கள்....."

அவன் பார்வையும், பேச்சும் அவன் என்ன நோக்கத்தில் பேசுகின்றான் என்று விளக்கின. அவனிடம் ஒருவாறு பேச்சுக் கொடுத்துச் சமாளித்துவிட்டு, அவர்கள் உடனே கோயிலுக்கு வந்து விட்டார்கள். அந்த நிகழ்வுக்குப் பிறகு எவரும் வீடுகளுக்குப் போகாமல் கோயில் வளவுக்குள்ளேயே சமைக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

"தொடங்கி விட்டார்களே செய்த அதை வீட்டிலே வெளியேற வேண்டும் இங்கே அழைத்து வருவதாய் இருந்தால், மற்றவர்கள் இங்கே இருக்க நீர் மட்டும் போய் வரலாம்" என்றும் அவர்கள் கூறியதால், அவர்களிடம் அனுமதி பெற்றுப் புறப்படும் என்னதைக்கைவிட்டுத் திருட்டுத்தனமாகப் புறப்பட்டு ஒருமுறை வழியில் அகப்பட்டுக் கொண்டபோது, இவர்களை விசாரணை செய்த அதிகாரி இவர்கள் தபித்துப் போவதற்குக் காரணம் இராணுவம் ஒழுக்கக் கோடார்களிடம் என்றும் அவர்கள் செய்கின்றேன். கட்டிய கணவன், மாமியாருடன் நின்ற பெண் னே தன்னைப் பாதுகாக்கத்துக்கொள்ள ஒடுவேண்டிய நிலையென்றால், மேலும் நான் விளக்கம் சொல்லத் தேவையில்லை.

"திருமணம் முடிந்த கையோடு பெண்ணை இங்கே அழைத்து வருவதாய் இருந்தால், மற்றவர்கள் இங்கே இருக்க நீர் மட்டும் போய் வரலாம்" என்றும் அவர்கள் கூறியதால், அவர்களிடம் அனுமதி பெற்றுப் புறப்படும் என்னதைக்கைவிட்டுத் திருட்டுத்தனமாகப் புறப்பட்டு ஒருமுறை வழியில் அகப்பட்டுக் கொண்டபோது, இவர்களை விசாரணை செய்த அதிகாரி இவர்கள் தபித்துப் போவதற்குக் காரணம் இராணுவம் ஒழுக்கக் கோடார்களை செய்து கொண்டு வீட்டிலே வெளியேற வேண்டாம். முன்னர் இராணுவம் நடந்து கொண்டது போலெல்லாம் நாம் இப்போது நடக்க மாட்டோம்: உங்களைப் பாதுகாக்கவே வந்துள்ளோம்"

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

262

263

264

265

266

267

268

269

270

271

272

273

274

275

276

277

278

279

280

281

282

283

284

285

286

287

288

289

290

291

292

293

294

295

296

297

298

299

300

301

302

303

304

305

306

307

308

309

310

311

312

313

314

315

316

317

318

319

320

321

322

323

324

325

326

327

328

329

330

331

332

333

334

335

336

337

338

339

340

341

342

343

344

345

346

347

348

349

350

351

352

353

354

355

356

357

358

359

360

361

362

363

364

365

366

367

368

369

370

371

372

373

374

375

376

377

378

379

380

381

382

383

384

385

386

387

388

389

390

391

392

393

394

395

396

397

398

399

400

401

402

403

404

405

406

407

408

409

410

411

412

413

414

415

416

417

418

419

420

421

422

423

424

425

426

427

428

429

430

431

432

433

434

435

436

437

438

439

440

441

442

443

444

445

446

447

448

449

450

451

452

453

454

455

456

457

458

459

460

461

462

463

464

465

466

467

468

469

470

471

472

473

474

475

476

477

478

479

480

481

482

483

484

485

486

487

488

489

490

491

492

493

494

495

496

497

498

499

500

501

502

503

504

505

506

507

508

509

510

511

512

513

514

515

516

517

518

519

520

521

522

523

524

525

526

527

528

529

530

531

532

533

534

535

536

537

538

539

540

541

542

543

544

545

546

547

548

549

550

551

552

553

554

555

556

557

558

559

560

561

562

563

564

565

566

567

568

569

570

571

572

573

574

575

576

577

578

579

580

581

582

583

584

585

586

587

588

589

590

591

592

593

594

595

596

597

598

599

600

601

602

603

604

605

606

607

608

609

610

611

612

613

614

615

616

617

618

619

620

621

622

623

624

625

626

627

628

629

630

631

632

633

634

635

636

637

638

639

640

641

642

643

644

645

646

647

648

649

650

651

652

653

654

655

656

657

658

659

660

661

662

663

664

665

666

667

668

669

660

661

662

663

664

665

666

667

668

669

670

671

672

673

674

675

676

677

678

679

680

681

682

683

684

685

686

687

688

689

690

691

692

693

694

695

696

697

698

699

700

701

702

703

704

705

706

707

708

709

710

711

712

713

714

715

716

717

718

719

720

721

722

723

724

725

726

727

728

729

720

721

722

723

724

725

726

727

728

729

730

731

732

733

734

735

736

737

738

739

730

731

732

733

734

735

736

737

738

739

740

741

742

743

744

745

746

747

748

749

740

741

742

743

744

745

746

747

748

749

750

751

752

753

754

755

756

757

758

759

750

751

752

753

754

755

756

757

758

759

760

761

762

763

764

765

766

767

768

769

760

761

762

763

764

765

766

767

768

769

770

771

772

773

774

775

776

777

778

779

770

771

772

773

774

775

776

777

778

779

780

781

782

783

784

785

786

787

788

789

780

781

782

783

784

785

786

787

788

789

790

791

792

793

794

795

796

797

798

799

790

791

792

793

794

795

796

797

798

799

800

801

802

803

804

805

806

807

808

809

800

801

802

803

804

805

806

807

808

809

810

811

812

813

814

815

816

817

818

819

810

811

812

813

814

815

816

817

818

819

820

821

822

823

824

825

826

827

828

829

820

821

822

823

824

825

826

827

828

829

830

831

832

833

834

835

836

837

838

839

830

831

832

833

834

835

836

837

838

839

840

841

842

843

844

845

846

847

848

849

840

841

842

843

844

845

846

847

848

849

850

851

852

853

854

855

856

857

858

859

850

851

852

853

854

855

856

857

858

859

860

861

862

863

864

865

866

867

868

869

860

861

862

863

864

865

866

867

868

869

870

871

872

873

874

875

876

877

878

879

870

871

872

873

874

875

876

877

878

879

880

881

882

883

884

885

886

887

888

889

880

881

882

883

884

885

886

887

888

889

890

<

മുംഗലത്തേവ...

இடிபாடுகளுக்குள்ளும் சிறை வடைந்து பேரே இராணுவத்தின் சடலங்களைத் தவிர உருக்குவைந்திருந்த 441 படையினரின் சடலங்கள் கிளிநெராச்சியில் வைத்து சர்வதேச சென்றிலுவைவச் சங்கத் திடம் விடுதலைப் புலிகளின் மகளிர் படையணியின் அரசியல் துறைப் பொறுப்பாளரால் கையளிக்கப்பட்டது. இச்சடலங்களில் 56 சடலங்களைத் தவிர ஏனையவை பழுதடைந்து அழுகும் நிலைக்கு சென்று விட்டதால் அவற்றைக் கிளிநெராச்சி அரசு அதிபர் முன்னிலையில் தகனம் செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஏனைய 56 சடலங்களை மட்டுமே செச்.சி.ச வவுனியா எடுத்துச் சென்று இராணுவத்திடம் கையளித்தது. இராணுவம் அவற்றில் 10 சடலங்களை மட்டுமே தெரிந்தெடுத்து பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. மிகுஷி மினை செ.சி.ச பொறுப்பிலேயே வவுனியாவில் தகனம் செய்ய படையினர் விட்டுவிட்டனர்.

1995ம் ஆண்டு மண்ணாறு (வெளி ஓயா) பகுதியில் ஏற்பட்ட மோத விள் போது பல பெண் போராளிகளின் உடல்களைக் கைப் பற்றிய இராணுவம் சுடலங்களில் இருந்த போராளிகளின் உடை களைக் கிழித்தும், நிர்வாண மாகவும் வைத்ததுடன் சிங்கள மக்ஞாக்குக் காட்டியும் மகிழ் ந்தனர். பத்திரிகையாளரை அழைத்து படமெடுக்கவும் செய்தனர். பின்னர் விடுதலைப் புலிகளிடம் கையளிக்கும் போது அவ் உடல்களில் அசிட் வீசியும், கத்தியால் குத்தியும் மிகவும் கேவலமான முறையில் புலிகளிடம் ஒப்படைத்தனர். இருப்பினும் புலிகள் தமது போராளிகளை பொறுப்பேற்று உரிய மரியாதை யுடன் அவ் வீராங்கணக்களின் உடல்களை மண்ணில் விடைத்தனர். இதற்குப் பதிலடியாக இப்படைத்தளத் தாக்குதலில் பெருமளவிலான பெண் போராளி கள் பங்குபற்றியதுடன் வெற்றி கரமாகத் தாக்கியும் அழித்தனர். அத்துடன் ஒரு பெண் போராளியா வேயே சிங்கள இராணுவத்தின் உடல்கள் ஒழுங்கான முறையில் செக்ஸின்கம் மூலம் இராணுவ த்திற்கு வழங்கப்பட்டது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆனால் ஏழ்மையின் நிமித்தம் இராணுவத்தில் இணைந்த சிங்கள இளைஞர்களின் உயிரிலோ என்பவி தமான அக்கறையும் கொண்டிராத அரசும், வழிநடத்தும் அமைச்சரும் இராணுவ உயர்திகாரிகளும் பதவிகளுக்குப் பாதிப்பு வந்து விடும் என்ற காரணத்தினால் அவற்றைப் பொறுப்பேற்க மறுத்து விட்டனர்.

தமது குடும்பத்தில் நிலவும்
ஏழ்மையைப் போக்க
இராணுவத்தில் இணைந்த
புதல்வர்களின்கும், கணவர்க
ளின்கும் உடல்கள் கூட அவ்

உறவினர்களுக்கு கொடுக்கப்பாமல் அந்திய நாட்டைச் சேர்ந்த தொண்டர் நிறுவனமான செசிச் ஆல் அநாதரவான முறையில் தகனம் செய்யப்பட்டன. தமது உறவுகளுக்கு என்ன நடந்தது என அறிய உறவினர்கள் பல இடங்களாக அலைகின்றனர். இது மட்டுமல்லாமல் தனது வறட்டுக் கெளரவத்தைப் பாது காக்கடி இன்னும் ஏழைச் சிங்கள இயைஞர்களைப் பலிகொடுக்கும் திட்டத்தை ரத்வத்தை மிகவும் அகங்காரமான தொனியில் வெளி யிட்டுதுடன் அதை செயற்படுத்த வும் தொங்கினார்.

24-07-96 அன்று படைத்தளத் திற்கு 3 அல்லது 4 கிலோமீற்றர் தூரத்திற்கு அப்பால் உள்ள சிலாவத்தை என்னும் இடத்தில் 300 படையினர் வழியாகத் தரை மிறக்கப்பட்டனர். இவர்களும் விடுதலைப் புளிகளின் கடும் முற்றுகைக்குள்ளானார்கள். இங்கு தரையிறக்கவென படையினரைக் கொண்டு வந்த தரையிறக்கு கப்பல் கரையை அண்மித்ததும் மூல்லைத்தீவில் கைப்பற்றப்பட்ட 122 மில்லிமீற்றர் நடுத்தர ஆட்டி ஸ்ரிகளால் மிகக் கடுமையாகப் புளிகள் தாக்க ஆரம்பித்தனர். இதன் போது படையினர் வந்து இறங்கிய அந்த இடத்திலேயே 30க்கும் அதிகமான படையினர் கொல்லப்பட பஸ் படுகாயம் அடைந்தனர். கடற்படையின் தரையிறக்கக் கப்பல் சேதத்திற் குள்ளானது. மேலும் உதவிக்கு தரையிறக்க முற்பட்ட வேறு இரண்டு உலங்கு வானுர்திகள் சேதத்திற்கு உள்ளானது. இந்நிலையில் பத்திரிகையாளர் முன் தோன்றிய பிரதிப் பாதுகாப்பு அமைச்சர் எப்படியும் இராணுவ முகாமை மீனக் கைப்பற்றுவோம் என்று குழுமத்தார். ஆனால் இவர்களை முன்னேற விடாதபடி புளிகள் மிகக் கடுமையான ஏறி கண்ணத் தாக்குதல்களை மேற்கொண்டதுடன் பலமான தமது முற்றுகையை மேலும் இறுக்கினார்கள். கனரன் ஆயுதங் கள் கொண்டு தரையிறக்கப்பட்ட கமார் 2000 படையினர் மீதும் பலத்த தாக்குதலை புளிகள் மேற்கொண்டனர். தரையிறக்கப்பட்ட இராணுவத்தினர் தம் மீது ஊடுருவி புளிகள் தாக்காமல் தற்காப்பிலேயே மிகக் கூடுதலான கவனத்தை செலுத்தினர். இதிலும் பல படையினர் கொல்லப்பட்டனர். இந்நிலையில் ரத்வத்தையும் பாதுகாப்பு அமைச்சர்க்கும் தமது படைகள் முகாமை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருப்பதாக கூறினர். பின்பு இதன் உச்சமாக தமது படைகள் முகாமை சென்றடைந்து விட்டதாகவும் தற்போது முகாமை உள்ள கண்ணிவெடிகள், மிதி வெடிகளை கந்தப்படுத்துவதாகவே உலகில் எந்தவொரு அமைச்சரும், பாதுகாப்புத்துறையும் கூற அளவுக்கு வாய் கூசாமல் பொய் கூறினார்கள். ஆனால் எவ்வித மான காப்பரண்களோ மேலதிக

உதவியமோ இன்றி தமது உயிரை ப் பாதுகாக்கவே தரையிறக்கப்பட்ட படையினர் போரிடவேண்டி இருந்தது. மூல்லைத்தீவு படைத்தளத் தை மீட்கச் சென்ற படைகளை மீட்க வேண்டிய நிலை சிறீஸ்கா அரசின் பாதுகாப்புத்துறைக்கு ஏற்பட்டது. பத்திரிகைத் தணிக்கை முறையை பலமாக அமுல் படுத்திய அரசு பத்திரிகைத் துறைக்கு செய்திகளை மறைத்ததோடு, வடபகுதிக்குள் எந்தச் செய்தியாரையும் செல்ல அனுமதி மறுத்து தான் விரும்பியவாறு தகவல்களைக் கூறிக்கொண்டி ருந்தது. இவையெல்லாம் சிங்கள மக்களையும், எதிர்க்கட்சியினரையும், வெளிநாட்டு இராஜ நந்திரிகளையும், உலகையும் மொற்றவேயாகும். சிங்கள மக்களும், எதிர்க்கட்சியினரும் தமது நாட்டில் நடக்கும் சம்பவங்களையே தமது செய்தி நிறுவனங்களால் அறிய முடியாத நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர். பிபிஸி, சினன்னன், போன்ற சர்வதேச செய்தி நிறுவனங்களின் செய்தி களாலேலேயே ஒரளவு நிலைமையை அறியக்கூடியதாக இருந்தது. ஓலி-ஓளி சமிக்கைகளை அரசு பறப்பி இவற்றையும் யாரும் பார்க்கமுடியாமல் குழப்ப முயற்சி செய்தது.

மக்கள் மனதை வெல்லவும், ஜூக்கிய தேசியக் கட்சியை தோற்கடிக்கவும், ஆட்சியில் அமரவும் சந்திரிகா அரசு தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்திலும், கூட்டங்களிலும் கூறிய பத்திரிகைச் சுதந்திரமானது இன்று மிகக் கடுமையாக நக்கக்கப்பட்டு வருகிறது. அதன் மேல் இன்னும் பல தடைகளை அமுல் படுத்தி வருகின்றது. இலங்கைப் பத்திரிகையில் தணிக்கை என்ற சொல்லின் எண்ணிக்கையை வைத்தே தாக்குதலின் அகோரம் எவ்வளவு என்பதை ஊகிக்கலாம் என்று சில வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகள் செய்தி வெளியிட்டுள்ளன. சமாதானத்திற்கான யுத்தம் என தனது இனவாத இனப்படு கொலைப் போருக்கு மறைப்புப் போர்வை போர்த்து மூன்றாம் கட்ட சமூப்போரை ஆரம்பித்த அரசு மூல்லைத்தீவில் மீட்க வந்த படையினரை மீட்க “சத்ஜை” என்ற படை நகர்வொன்றை கிளிநொச்சி மீது மேற்கொள்ள ஆரம்பித்தது. தமிழ் மக்களுக்கு நிம்மதியான முடிவை தரவென உலகை மொற்றி போரை நடத்தும் அரசு மீண்டும் மக்கள் குடியிருப்பு மீது அகோர எநிக்கண வீச்சையும் விமானக் குண்டுத் தாக்குதலையை மேற்கொள்கின்றது. பாடசாலைகளை வைத்தியசாலைகள் என எல்லா இடமும் இத்தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. இவ்வாறு தாக்குதல் நடத்தியவாறு படை நகர்வை மேற்கொண்ட இராணுவத்தின் மீது கடுமையான எதிர்த் தாக்குதல் களை விடுதலைப் புலிகள் மேற்கொண்டனர். ஆனையிறவு படைத்தளத்திலிருந்து இரண்டு கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் இருந்த பரந்தன் என்னும் சிறு நகரை இராணுவம் ஆக்கிரமித்தது.

இதேவேளை முல்லைத்தலில் கடுமையான முற்றுகைக்குள் சிக்குண்ட 2,000 இராணுவத்தினர் மீதும் அன்று மாஸை விடுதலைப் புளிகள் கனரக ஆயுதங்கள் கொண்டு தாக்க ஆரம்பித்தனர். இதன்போது 100க்கும் மேற்பட்ட படையினர் கொல்லப்பட இறந்த இராணுவத்தின் சடலங்களையும் பல நூற்றுக் கணக்கான தாணியங்கித் துப்பாக்கிகளையும் கைவிட்டுவிட்டு இராணுவம் கடல் வழியாகவே தரையிறங்கு கப்பல்கள் மூலம் தப்பியோடியது. இத்தாக்குதலின்போது விமானப் படையினரின் கிபிர் விமானம் வீசிய குண்டு இராணுவப் பகுதிக்குள் விழுந்து வெடித்து 80 படையினர் கொல்லப்பட 30க்கும் மேற்பட்டோர் காயமடைந்த சம்பவத்தை அரசு மூடி மறைத்துவிட்டது. இதன்போது இராணுவத்தின் பொறுப்பான அதிகாரியும் காயம் அடைந்துள்ளார். இதன் பின்பு மூல்லைத்தீவு முகாமில் சிறு தொகை இராணுவமே மிஞ்சியிருந்தனர் எனவும் அவர்களை மீட்டுக்கொண்டு படையினர் முகாவை விட்டு வெளியேறிவிட்டனர் எனவும் பாதுகாப்பு அமைச்க செய்தி வெளியிட்டது. சமாதானத்திற்கான போர் என அநிவித்து பல நாடுகளிடம் பண்ததையும், இராணுவ உதவிகளையும் பெற்று, ஆயுதங்களையும் கொள்வனவு செய்த அரசு இன்று தமிழர் தாயகத்தில் தொடர்ச்சியான இராணுவ நடவடிக்கைகளைச் செய்வதோடு, அகோரமான விமானக் குண்டு வீச்கக்களையும் எறிகளைத் தாக்குதல்களையும் செய்து வருகின்றது. தமிழர்களின் சொக்குக்களும் உயிர்களும் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பெரும்பாலான யாழ் குநாங்டு மக்கள் இடம்பெற்றது செறிவாக வன்னியின் கிளிளூங்கிப் பகுதியில் வாழ்ந்தனர். தற்போது கடந்த ஒரு வரர் காலமாக சிறிலங்கா இராணுவம் இப்பகுதி மீது கண்மூடித்தனமான முறையில் தமிழர்களின் வாழ்விடங்கள் மீது வைத்தியசாலை மீதும் எறிகளைத் தாக்குதல்களையும் விமானக் குண்டு வீச்கத் தாக்குதல்களையும் நிகழ்த்தி வருகின்றது. பல இலட்சம் மக்கள் இப்பிரதோசங்களை விட்டு வெளியேறியிடுன்றார். இதுதான் சந்திரிகா அரசின் சமாதானத்திற்கான போரா? இப்படியான கொடுமைகளை இழைக்கும் அரசுடனும், சிங்கள இராணுவத்துடனும் தமிழ் மக்கள் சமாதானமாக வழி முடியுமா? ஆனால் இன்னும் பல நாடுகள் சந்திரிகா அரசுக்கு பண ரீதியிலு இராணுவ தளபாட ரீதியிலும், இராணுவ பயிற்சி ரீதியிலும் வழங்குவதே இதில் மிகவும் வேதனைக்குரிய ஒன்றாக உள்ளது. இந்நடவடிக்கைகள் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளான தமிழ் விடுதலைப் புளிகளையும் தமிழ் மக்களையும் வெல்லும்

நோக்கத்துடனான செயற்பாடுகளை
அமையும். தமிழ்மீத தேசியத்
தலைவர் திரு. வே. பிரபாகரன்
அவர்களால் நுப்பமான முறையில்
திட்டமிடப்பட்டு வழிநடத்தப்பட்ட
மூலஸைப் படைத்தளத்
தாக்குதலில் பூநகரியில்
கைப்பற்றப்பட்ட டாங்கியும்,
யென்படுத்தப்பட்டது. இதுபோல்
இம்முகாம் தாக்குதலிலும் 3க்கும்
மேற்பட்ட டாங்கிகளையும், கவச
வாகனங்களையும்,
ஆட்டிஸறிகளையும் கைப்பற்றி
இருக்கும் புலிகள் இவற்றை
வெறும் பார்வைக்கு வைத்திருக்க
மாட்டார்கள் என்பது மட்டும்
உண்மை. கிளிநோச்சி மீதான
கண்மூடித்தனமான தாக்குதல்கள்
குறித்து உத்தியோக பூர்வமாக
அறிவித்திருந்த புலிகள் “சிறில்கா”
இராஜுவும் மரபு வழியில் தம்மை
எதிரெகாள்வதை விடுத்து மக்கள்
குடிமிருப்புக்கள் மீது நடத்தும்
தாக்குதல்கள் மூலஸைத்தீவு
போன்று இன்னும் பல
படைத்தளங்களை இழுக்க வழி
செய்யும்” என்று அரசை
எச்சரித்துள்ளார்கள். யாழ்
குடாநாட்டில் அரைவாசிக்கும்
குறைவான மக்களை வளைத்துப்
பிடித்த சந்திரிகா அரசு போரினால்
ஏற்பட்ட பணச் சுமையை நீக்க
யாழ் அபிவிருத்தி என்ற
பேர்வையில் வெளிநோடு
உதவிகளை பெற முயல்கின்றது.
புலிகளின் பலம் அரைவாசிக்குக்
குறைக்கப்பட்டுவிட்டது என்றும்
அவர்களின் முதுகெலும்பு
உடைந்துவிட்டது என்றும்
புதுவருடத்துக்குள் முற்றாக
ஒழித்துவிடுவோம் என்றும்
புகழ்ச்சிகரமான பொய்களை அரசு
கூறிவந்ததை இத்தாக்குதல்
உடைத்துவிட்டது என்றே
கூறலாம். தமிழ்மீத் தேசியத்
தலைவர் திரு. வே. பிரபாகரன்
அவர்களின் நுப்பமான
திட்டமிடலுக்கும் ஆளுமைக்கும்
புலிகள் வெல்லப்பா—

முடியாதவர்கள் என்பதற்கும்
சான்று கூறும் வகையாக
இத்தாக்குதல் அமைந்து விட்டது.

19ஆம் திகதி அதிகாலையில்
ஆரம்பமாகி 27ஆம் திகதி
வரையான பெருஞ்சமரில்
முகாமினுள் இருந்த இராஜுவும்,
தனமிறக்கப்பட்ட படைமினர் என
கூமார் 1200 அளவிலான
படையினரை அரசு
இழந்துவிட்டது MI-17 ரக
உலக்கு வானுர்தி, “ரணவிரு”
பிரங்கிப் படகு போன்றவற்றையும்
பல கோடி பெறுமிதியான
ஆயுதங்களையும் இழந்துள்ளது.
விடுதலைப் புலிகளின் தரப்பில்
இவ் 8 நாள் போரிலும் சகல
படையணிகளையும் சேர்ந்த 279
போராளிகள் வீரச்சாவைத்
தழுவியுள்ளதாக அறிவித்துள்ளனர்.
“தமது எதிரியே தமக்கு வேண்டிய
ஆயுதங்களைத் தருவான்” என்ற
கொரில்லஸ் பேர்த்
தழ்ந்திரோபாயத்தையும் விடுதலைப்
புலிகளின் “ஓயாத அலைகள்”
நடவடிக்கை உலகின் முன்
நிருபித்துவிட்டது. ◎

என்று சமாதானம் கூறி அனுப்பினார். (பின்னர் ஆசிரியர் ரமேஸ்வரனின் குடும்பம் தப்பி ஒடி வந்ததும், 15 ஆம் திகதி குறிப்பிட்ட முகூர்த்தத்தில் கட்டுவனில் திருமணம் நடந்ததெல்லாம் தனிக் கதை).

இப்படியெல்லாம் அதிகாரிகள் கொல்லிக் கொண்டாலும், இந்தோ நோக்கத்தோடு அலையும் சிப்பாய்களின் பிடிமில் பொதுமக்கள் சிக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காது என்பதற்கும், அப்படி அவர்கள் நடந்த கொள்ள மாட்டார்கள் என்பதற்கும் என்ன உத்தரவாதம்?

பொதுமக்கள் தங்கள் பிடிக்குள் இருக்கவேண்டும் என்று இராணுவம் விரும்புவது, பொதுமக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக அல்ல: பொது மக்களை வைத்துத் தாம் தப்பித்துக் கொள்வதற்காகவே. மூளையின் பின்னையார் கோவிலில் இருந்தவர்களைப் பொன்னாலைச் சந்தியில் உட்காரவைத்து, புலிகளின் தாக்குதலால் தங்களில் ஒருவருக்காவது சேதம் ஏற்பட்டால் அங்குள்ளவர்கள் எல்லோரையும் கட்டுக்கொண்றுவிடப்போவதாகப் பண்யம் வைத்த சம்பவமும், அப்படிப் பண்யம் வைத்துத் தாம் தப்பியோடிய பின்னர், காரைநகரில் இருந்து பொன்னாலைச் சந்திக்கு எறிகணைத்தாக்குதல் செய்துதம், இராணுவத்தின் நன்றிகெட்ட செயலுக்கு ஒரு உதாரணம் மட்டுமன்று, புலிகளிடமிருந்து இவர்கள் தமிழ்களைப் பாதுகாக்க வரவில்லை என்பதற்கும் ஒரு சான்றாகும்.

என்று கேட்கின்றார்கள் என வேதனையோடு விளம்பினார். அவரது இந்த உரையானது-

சிறிலங்கா அரசு தமிழ் மக்களின் உயிர்களை விட ஒடுகளையே பெறுமதியாகக் கருதுகிறது என்பதை அம்பலப்படுத்துகிறது!

புனித பேதுருவானவரின் ஆலயத்தை இடித்துப் புதுக்கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்தால் கூட கோவிலுக்குள்ளும், போர்டிக்கோவிலும், வராந்தாவிலும், ஆலயவாவிலும், கோவில் வாசலிலுமாக குண்டுவீசுக்குப் பலியான சுமார் 60 யிர்க்குஞ்கு சடாகுமா....? அல்லது சிறிலங்கா அரசு செய்துவிட்ட இந்தப் படுகொலைகளுக்குப் பிராயக் சித்தம் செய்தாகிவிடுமா?

ஒன்றுமட்டும் உண்மை, ஒரு காலத்தில் தமிழோடு, ஒரு தாய், சகோதரங்கள் போல வாழ்ந்த சிங்கள மக்களில் பெரும்பான்மையானோர். இனவாதங்கொண்டு தமிழின விரோதிகளாக மாறியிருக்கின்றார்கள் என்பதைவிட - பொத்த மதபீடங்களாலும், சுயநலம்பிடித்த சிங்கள அரசியல்வாதிகளாலும், அப்படி மாற்றப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதுவே அது.

மனிதநேயம் மிக்க சிங்க குரல்கள் ஒன்றிரண்டு, தமிழருக்காக ஒவித்துக்கொண்டிருப்பதைக் கேட்க்கூடியதாகவுமள்ளது. அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, யாழ் மறை மாவட்ட நீதி, சமாதான ஆணைக்குமு

நவாலியில் கத்தோலிக் கத் தேவாலயத்தில் நடந்த அனர்த்தம் என்ற மத உணர்வின் தூண் துலால் செய்யப்பட்டதா என்ற கேள்விகள் எழுந்தாலுங்கூட, அவர்கள்தம் மனிதநேயச் செயலை நன்றியோடு நினைப்போம். இருந்தாலுங்கூட, இத்தகைய நலன்விரும்பிகளின் குரல், பெள்த சிங்கள ஆதிக்க வெறிக்கூச்சவின் முன்னால், வெறும் சலசலப்புக்கள் மட்டுமே தவிர, தமிழினத்திற்கு விடிவைப் பெற்றுத்தரப்போவதில்லை. ஏனெனில், சிங்களக் கத்தோலிக் கத் தலைமைப்பீடங்களிலுள்ள சிலரிடம், இன்னும் மத உணர்வையும் விஞ்சிய சிங்கள ஆதிக்க உணர்வு புரையோடிப் போயிருக்கிறது உண்மை என்பது மட்டுமல்ல, இல்லங்கள்தோறும் சென்று பாதுகாப்பு நிதி சேகரிப்பதில் சிங்களக் கத்தோலிக்கக் குருமாரும் ஆங்கும் காட்டிக்கொண்டிருப்பதையும் நாம் மறந்துவிட முடியாது.

1987இல், "அரசின் பொருளாதாரத்தடையால் யாழ்ப்பாணத்தில் மக்கள் பட்டினிச்சாவை எதிர்நோக்குகின்றார்கள்" என்று கூறிக் கொண்டு, ஒப்பநோன் பூமாலை மூலம் உணவுப்பொட்டலம் போட்ட இந்தியாவின் செயலில், சுய இலாபமே குறிக்கோளாக இருந்தது என்பது உலகரிந்த உண்மை ஆனால், பட்டினிச்சாவை எதிர்நோக்கி நிற்ற மக்களுக்கே உணவுப்பொட்டலத்தைப் போட்டனர் என்பதை மறந்து-அதை எதிர்த்துச் சிங்களக் கத்தோலிக்கக் குருக்களும்.

பேராயர் ஜெபநேசனுடன் சந்திரிகா பேசியபோது, "விடுவிக் கப்பட்ட பகுதிகளில் இருப்பதற்கு ஏன் தமிழர்கள் விரும்புகிறார்கள் இல்லை?" என்று வினாவியதற்கு, இராணுவத்தின் இந்த நடவடிக்கைகளை தகுந்த பதில்களுமாகும்.

அன்மையில் வெளியிட்ட 'தரிசன பூமி' இதழில் வெளியான செய்தி ஒன்றைக் கூறலாம். (சிங்கள அரசின்) "தேசிய பாதுகாப்புநிதி எதற்கு? என் ஒரு போதிய தெளிவில்லை குழநிலையில் நிதி உதவி வழங்கப்பட்டது உண்மைதான். ஆனால் தற்பொழுது

விழந்தன

நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தையும் வாசகர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விழைகின்றோம்.

அன்மையில் நவாலியில் நடந்த பயங்கரத்தை அறிந்த மாத்தனை, நாகெடாபங்கு மக்கள் (முற்று முழுதாகச் சிங்கள இனத்தவர்கள்) பாதுகாப்பு நிதிக்கு நிதிவழங்க மறுத்து, நவாலியில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கென ஒரு தொகைப் பணத்தை அனுப்பி வைத்துள்ளனர்.

இந்தச் சிங்களக் கத்தோலிக் கம்களின் இந்த நற்செயல் இன, மொழி, மத பேதம் கடந்த நிலையில் செய்யப்பட்டதா? அல்லது

கன்னியாகும் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம் நடாத்திய "களன்கொள்ளாக் காட்கிகளை" தொலைக்காட்சியில் கண்டு பொருமிய தமிழர்கள், அதை இன்னும் மறந்துவிடவில்லை. இந்த ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம் இந்திய ஆதிக்கத்துக்கு எதிரானது என்று, இன்று யாரும் காரணம் கூற முற்பொருமாயின், அதனைத் தமிழர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவும் முடியாது. ஏனெனில் தமிழர்களை நகக்குவதற்கு ஜே-ஆர் இந்தியாவுடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்துக்கு எதிராக, இவர்கள் எந்த ஆர்ப்பாட்டமும் செய்யவில்லை. இந்திய தமிழ் மக்களை மிருகத்தனமாகக் கொண்டுமிருத்தபோதும்கூட, இவர்கள் ஏனென்று கேட்க வில்லை. என? தொடர்ச்சி 18ம் பக்கம்...

முதலாம் பாகும்

அத்தியாயம் ஏழு

(தொடர்ச்சி)

புருஸ் சுத்ரலாண்ட் திரும்பவும் அவளைச் சந்திக்கவில்லை. ஆனால், அவளைப்பற்றி நினைப்பதை நிறுத்தவு மில்லை. சில வேளை இங்குதான் எல்லாப்பிரச்சினைகளும் தொங்கியிருக்க வேண்டும்.

சௌராதுடைய சத்தம் இப்போ மிகவும் குறைந்திருந்தது. வாகனத் தொடர் காராஜெலாஸ்ஸை நெருங்கியிருக்க வேண்டும். சுத்ரலாண்ட் நினைத்துக் கொண்டார். சூரைகளின் ஒசை நிற்றுவிட்டால் அவர் தூங்கப்போகலாம். இன்னும் நாலைந்து வருடங்களில் வரப்போகும். சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெறுவதைப்பற்றி சிந்திக்கத் தொடர்களையார். சுத்ரலாண்ட் மேட்டு நிலங்களில்

அவள் தன்னிலும் பத்து வயது இளையவனான பொகிமி யாக்காரன் ஒருவனுடன் பாரி சிற்கு ஓடிப்போனாள். எல்லோரும் புருசுக்காக அனுதாபப் பட்டார்கள். ஆயினும் அது அவருக்கு அவ்வளவு தேவையாயிருக்கவில்லை. நெடியோடு

பேர்கள் - பெல்சன் - பேர்கள் - பெல்சன் - பேர்கள் நூரம் பேர்க் நூரம் பேர்க் நூரம் பேர்க் "சாட்சிக் கூண்டிலேறி உமது பெயரைக்கூறலும்" "புருஸ் சுத்ரலாண்ட், பிரிகேடியர் ஜெனரல், தளபதி....."

வாரும். உம்மைக் காண்பது மனதுக்கு இதமாயிருக்கிறது. நூரம் பேர்க் விசாரணையில் உமது சாட்சியத்தை நான் தொடர்ந்து அவதானித்தேன். அது ஒரு கொடுமையான விடயம்.

"அது முடிந்தது பற்றி எனக்கு நிறைய மகிழ்ச்சி" என்றார் சுத்ரலாண்ட்.

"உன்னைப்பற்றியும், நெடியைப் பற்றியும்

தாயகம் தொக்கை சுத்ரலாண்ட்

முதலாம் பாகும்

அத்தியாயம் ஏழு

(தொடர்ச்சி)

புருஸ் சுத்ரலாண்ட் திரும்பவும் அவளைச் சந்திக்கவில்லை. ஆனால், அவளைப்பற்றி நினைப்பதை நிறுத்தவு மில்லை. சில வேளை இங்குதான் எல்லாப்பிரச்சினைகளும் தொங்கியிருக்க வேண்டும்.

சௌராதுடைய சத்தம் இப்போ மிகவும் குறைந்திருந்தது. வாகனத் தொடர் காராஜெலாஸ்ஸை நெருங்கியிருக்க வேண்டும். சுத்ரலாண்ட் நினைத்துக் கொண்டார். சூரைகளின் ஒசை நிற்றுவிட்டால் அவர் தூங்கப்போகலாம். இன்னும் நாலைந்து வருடங்களில் வரப்போகும். சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெறுவதைப்பற்றி சிந்திக்கத் தொடர்களையார். சுத்ரலாண்ட் மேட்டு நிலங்களில்

எந்தவித தொடர்போ அல்லது அவனுக்காக எந்தவித உணர்வோ பல வருடங்களாக இருக்கவில்லை. தனக்கு விருப்பமான வழியில் நடந்துகொள்ளலாம். அதைச் சுகித்துக்கொள்ளும் தன்மையைக் கொண்டிருந்தார். பின் னொரு நாளில் அவளைத் திரும்பவும் சேர்த்து கீடும். அல்லது அவளிடத்திற்கு வேறொருத்தியை எடுத்துக்கொள்வது நன்றாயிருக்கும்.

கடைசியாகச் சூரைகள் ஓய்ந்தன. அவை கரைமோதி உடையும் ஸ்-ஸ்-ஸ் என்ற சுத்தத்தைத் தவிர, அறையில் பூரணமான அமைதி நிலவியது. புருஸ் சுத்ரலாண்ட் யன்னலைத் திறந்து கார்த்திகையின் இதமற்ற குளிர் காற்றை உள்ளிழுத்தார். அவர் குளியலறைக்குச் சென்று, கைகால் முகம் கழுவிய பின், நான்கு பொய்யப்பற்களையும் கழற்றி, அதற்கான கரைசலிட்டு வைத்தார். இந்த நான்கு பற்களையும் இழந்து வெட்கக்கோடான விடயம் என்று அவர் நினைத்தார். கடந்த முப்பது வருடங்களாக இப்படித்தான் சொல்லி வருகிறார். ஒரு கூடும் உதைபந்தாட்டப் போட்டிமில்தான்

"இம்முடைய சொந்த வார்த்தைகளில் விபரிக்கவும்....."

"என் கீழிருந்த துருப்புக்கள் பேர்கள் - பெல்சன் முகாமினுள் சித்திரை 15ஆம் திகதி சரியாக ஆறு இருபதிற்குப் பேர்கள் - பெல்சனுக்குள் பிரவேசித்தன."

"உமது சொந்த வார்த்தைகளில் விபரிக்கவும்"

"முகாம் இலக்கம் ஒன்று, ஒரு மைல் நீளமும் 400 யார் அகலமும் கொண்ட பிரதேசத்தை உள்ளடக்கி கீழிருந்தது. இதற்குள் எண்பதினாயிரம் ஆட்கள் இருந்தார்கள். அதிகமாக கங்கேரி, போலந்து நாட்டு யூதர்கள்....."

"உமது சொந்த வார்த்தைகளில் விபரிக்கவும்"

"முகாம் இலக்கம் ஒன்றின் வாரப் பங்கீட்டாவு, பத்தாயிரம் பாண்களாகும்".

"அடையாளம் கண்மொ? விபரிக்கவும்....."

"எமது கணக்கெடுப்புகள், முகாம் இலக்கம் ஒன்றில் நாம் உட்சென்றபோது, அங்குமிங்குமாக வீசப்பட்டிருந்த கிட்டத்தட்ட 15,000 சடலங்கள் உடப், 30,000 பேர் கொல்லப்பட்டிருப்பதைக் காட்டின். 28,000 பெண்களும், 12,000 ஆண்களும் அப்போது உமிரோட்டுந்தனர்.

"விபரிக்க....."

"நாங்கள் எவ்வளவு முயற்சித்தும், தப்பியிருந்தவர்களில் நோய்வாய்ப்பட்டும், தேவையும் குன்றியும் காணப்பட்டவர்களில் 13,000 பேர் நாங்கள் சென்று சில நாட்களில் நித்திரை செய்வது மிகக் கடினமாயிருக்கிறது.

".....விபரிக்க....."

முகாமின் நிலைமைகள் படுமோசமாக இருந்தன. நாங்கள் சென்றபோது உமிரோட்டுந்தவர்கள்..... சடலங்களின் தசைகளை உண்பதைக் கண்டோம்!

புருஸ் சுத்ரலாண்ட், நூரம் பேர்க் போக்குறங்கள் விசாரணையில் தனது சாட்சியத்தை முடித்துக்கொண்ட கையோடு, இங்கிலாந்துக்கு உடனடியாகத் திரும்பிவரும்படி தந்தியோன்று கிடைத்தது. அவருடைய பழைய நண்பரும், அங்குள்ளவரும், யுத்தகாலிக நடவடிக்கையாகச் சைப்பிரசில் இந்த யூதர்களைத் தடுத்து வைப்பதற்காகத் தடுப்பு முகாம்களை அமைப்பது எனத் தீர்மானித்துள்ளோம்.

"எனக்குப் புரிகிறது" என்றார் சுத்ரலாண்ட் மென்மையாக.

ரெவர் பிறவன் தொடர்ந்தார். "இந்த முழு விடயமும் ஒரு உணர்ச்சி பூர்வமான விடயமாதலால், திறமையுடன்

வியோன் யூநிஸ்

கையாளப்பட வேண்டும். ஒருவரும் இந்த கீழ்மைப்பட்டிருக்கும் அகதிகளின் பிரச்சினையைக் கையாள விரும்ப வில்லை. உண்மையாகச் சொல்லப்போனால், அவர்கள் பலஸ்தீன் தீடுக்குள் வெள்ளம் போல் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையாகச் சொல்லப்போனால், பலஸ்தீன் எல்லைக்குள் இவ்வளவு தொகையில் யூதர்கள் செல்வதைமிட்டு அராபியர்கள் குழப்பம் அடைந்திருக்கிறார்கள். வெண்மைப்பட்டதில் பலஸ்தீனியைப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும்பவரை, தீர்க்காலிக நடவடிக்கையாகச் சைப்பிரசில் இந்த யூதர்களைத் தடுத்து வைப்பதற்காகத் தடுப்பு முகாம்களை அமைப்பது எனத் தீர்மானித்துள்ளோம்.

"எனக்குப் புரிகிறது" என்றார் சுத்ரலாண்ட் மென்மையாக.

ரெவர் பிறவன் தொடர்ந்தார். "இந்த முழு விடயமும் ஒரு உணர்ச்சி பூர்வமான விடயமாதலால், திறமையுடன் கையோடு, இருக்கிற அராபியர்கள் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். வெண்மைப்பட்டதில் பலஸ்தீனியைப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும்பவரை, தீர்க்காலிக நடவடிக்கையாகச் சைப்பிரசில் இந்த யூதர்களைத் தடுத்து வைப்பதற்காகத் தடுப்பு முகாம்களை அமைப்பது எனத் தீர்மானித்துள்ளோம்.

"எனக்குப் புரிகிறது" என்றார் சுத்ரலாண்ட் மென்மையாக.

ரெவர் பிறவன் தொடர்ந்தார். "இந்த முழு விடயமும் ஒரு உணர்ச்சி பூர்வமான விடயமாதலால், திறமையுடன் கையோடு, இருக்கிற அராபியர்கள் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். வெண்மைப்பட்டதில் பலஸ்தீனியைப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும்பவரை, தீர்க்காலிக நடவடிக்கையாகச் சைப்பிரசில் இந்த யூதர்களைத் தடுத்து வைப்பதற்காகத் தடுப்பு முகாம்களை அமைப்பது எனத் தீர்மானித்துள்ளோம்.

ரெவர் பிறவன் தொடர்ந்தார். "இந்த முழு விடயமும் ஒரு உணர்ச்சி பூர்வமான விடயமாதலால், திறமையுடன் கையோடு, இருக்கிற அராபியர்கள் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். வெண்மைப்பட்டதில் பலஸ்தீனியைப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு எடுக்கப

சிறுகதை

1966இல் ஆண்டு யூலை மாத நடுப்புத் தொழில் சாந்திகாலன்டு வருகின்ற நேரம். காற்றுச் சிறிது வெப்பமாய் உடலை உரசிப்போனது.

மலைக்கு மேலே சரிவில் ஒரு பாறையில் ரிச்சி-து-வான் அமர்ந்திருந்தான்.

அந்தச் சரிவில் மூங்கில் கம்புகளை நட்டு வைக்கோளை வேய்ந்த பத்துக்கு மேற்பட்ட குடிசைகள் வரிசையாய் இருந்தன.

அவன் எட்டிப் பார்த்தபோது மலையின் அடிவாரம் தெரிந்தது. அவனது வியந்தாமிய நமிகோ பள்ளத்தாக்குப் பிரதேசம்.....

திட்டுத் திட்டாய் பச்சைப் புதர்கள்..... நீர் நிலைகள்..... ஆற்றங்கரைகள்.....

இவற்றின் நடுவே மிகவும் தூரத்தில் அமெரிக்க இராஜுவத்தின் சாம்பல் நிறக் கூடாரங்கள்.

தூரத்தே வான் பர்பில் அமெரிக்க ரோந்து விமானம் பெரும் இரைச்சுவுடன் பறந்து போனது.

அவன் மிகுந்த கவலையுடன் அந்த அடிவாரத்தைப் பார்த்தான்.

ஒருவருடம் முன்பு வரை அந்த அடிவாரம் அவர்களது குடியிருப்புப் பகுதியாக இருந்தது. பெரும் ஆலமரங்களும், அத்திப் பழ மரங்களும் நிறைந்த கிராமம். நெல் விதைத்தும் சோளம் பயிர் செய்தும் காடுகளில் மூங்கில் வெட்டியும் கீவியம் நடத்தியிருந்தார்கள். நீர் நிலைகளில் தூண்டில் போட்டு மீன் எருமைகளோடு குளத்தில் நீரில் விளையாடுவதும் அவனுக்குப் பிடித்தமான விடயங்கள்.

அந்த அழகான பிரதேசத்தை அமெரிக்க இராஜுவும் ஒரு வருடத்துக்கு முன்னர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது.

கிராம மக்கள் அவர்களின் கொடுமை தாளாது வெளியேற நேரிட்டது.

அன்றைய துயர சம்பவங்களை அவனால் ஒருபோதும் மரக்க முடியாது. அவன் கண்ணெட்டிரே தந்தையின் கால்களை வெட்டித் தாயின் தலையிறியிட்டு இருந்து அடித்துத் தமிழின் கைகளை முறுக்கி விழுத்தி எத்தனை

“ ஒரு வருடம் முன்புவரை அந்த அடிவாரம் அவர்களது குடியிருப்புப் பகுதியாக இருந்தது. பெரும் ஆலமரங்களும், அத்திப்பழ மரங்களும் நிறைந்த கிராமம். நெல் விதைத்தும் சோளம் பயிர் செய்தும் காடுகளில் மூங்கில் வெட்டியும் கீவியம் நடத்தியிருந்தார்கள். நீர் நிலைகளில் தூண்டில் போட்டு மீன் பிடிப்பதும் எருமைகளோடு குளத்தில் நீரில் விளையாடுவதும் அவனுக்குப் பிடித்தமான விடயங்கள்.”

அவஸம்.

கிராமத்தில் பல பேர் வட வியானா மிகுந்து வேறு கிராமங்களுக்கும் போய்விட்டார்கள்.

சிலர் இந்த மலைச் சரிவுகளில் வந்து குடியிருந்தார்கள். இங்கே பயிர் ஏதும் செய்ய முடியாது. சரிவில் சில வாழைக்கள்ருக்கள் போட்டுப் பூசினிக் கொடுகளும் வைத்தார்கள். மற்றும்படி காடுகளுக்குப் போய் மூங்கில் வெட்டித்தான் கீவியம் நடத்தவேண்டி இருக்கிறது.

அந்த அடிவாரத்தைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் ரிச்சி-து-வானின் மனதில் ஒருவித ஏக்கம் ததும்பும்.

பிறந்தவிருந்து தவழ்ந்து, நடந்து,

வளர்ந்த பிரதேசம். இன்று எதிரியின் இருப்பிடமாகி விட்டே....

சொந்த மண்ணை இழப்பது எத்தனை பெரிய சோகம் என்று எமிஜோலான் சொல்லியிருக்கிறான்.

இந்த அடிவாரத்தில் மட்டுமல்ல எங்கள் மண்ணை நாலு பக்கங்களிலும் அமெரிக்க இராஜுவும் சுற்றி நிற்கிறது. இவ்களைக் காலுங்ற விடாமல் அடித்துத் தூரத்த வேண்டும். இதுதான் எங்கள் இலட்சியம்.

எமி-ஜோலான் சொல்லுவது உண்மைதான்.

“ரச்சி”

குடிசை வாசலில் நின்று அவனது அக்கா சாலி தராப் கூப்பிட்டாள்.

“என்ன சாலி”

மூங்கில் வெட்டிக் கட்டி வைத்துவிட்டு வந்தேன். வருகிறாயா போய் எடுத்து வருவோம்.

அவன் எழுந்து அவனுடன் நடந்தான்.

மலையின் பின்பக்கச் சரிவில் இடிருப்படுகின்ற கற்களின் நடுவே ஒற்றையடிப்பாதை மூங்கில் காட்டை நோக்கி இறந்திப் போனது.

அந்தப் பின்புரச் சரிவில் சிறிது தூரத்தில் நாலைந்து கூடாரங்கள் புதிதாய் முளைத்திருந்தன.

அமெரிக்க ரோந்து விமானங்களின் பார்வையிலிருந்து தப்புவதற்காக மேலே காட்டுக்கொடிகளைப் பர்பிக் கூடாரங்கள் தெரியாதவாறு மறைக்கப்பட்டிருந்தன. சாலி தராப் அந்தக் கூடாரங்களை உற்றுப் பார்த்தான்.

“இவர்கள்”

“எங்கள் நண்புகள்தான். வியானாமிய விடுதலைப் படைப்பினர்”

ரிச்சி-து-வான் சந்தோசமாகச் சொன்னான்.

“அது தெரியும் எதற்காக இங்கே வந்து கூடாம் போட்டு இருக்கிறார்கள்”

சாலி தராப் வியப்புன் கேட்டான்.

“மலையின் அடிவாரத்தில் எங்கள் பிரதேசங்களை.

ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கும் அமெரிக்கச் சிபாய்களைத் துரத்துவதற்காக.

அப்படித் தூரத்த முடியுமா?

சந்தோகத்தோடு கேட்டான்.

“முடியும் என்றுதான் சொல்கிறார்கள்.”

நிறைய பேர் இருக்கிறார்களா?

ஆமாம் ஆண்களும் பெண்களுமாக.... சாலி தராப் சட்டென்று திரும்பி விட்டது. தொங்கியிருந்தது. அதனாடக தோளின் வெண்மை பளிரெண்று தெரிந்தது.

வேறு ஆட்களும் மூங்கில் கட்டுக்களை கூட்டுக்களை கூட்டுத்து நடந்து. சாலி தராப் தலையில் அமர்ந்து மற்றும் முகமுய்க் கூடுக்களை சரியாய் இருந்துக் கட்டிய போதுதான் ரிச்சி-து-வான் அவனைக் கவனித்தான்.

அவனுடைய மேல் சட்டை தோள் வளையில் பெற்றாய் கிளிந்து தொங்கியிருந்தது. அதனாடக தோளின் வெண்மை பளிரெண்று தெரிந்தது.

வேறு ஆட்களும் மூங்கில் கட்டுக்களை கூட்டுக்களை கூட்டுக்களை கூட்டுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

சாலி தராப் வியப்பு அவனைப் பார்த்து எதுவோ தமக்குள் சொல்லிச் சிரித்தில் ரிச்சி-து-வானுக்கு மனம் கொந்து போனது.

சாலி உனக்கு வேறு சட்டை இல்லையை? கவலையுடன் கேட்டான்.

சாலி தராப் தலையைக் குனிந்துகொண்டே மெல்லிய குரலில் சொன்னான்.

வீட்டுக்குப் போனதும் தைத்துவிட்டுப் போட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீ தைக்க வேண்டாம் நான் உனக்குப் புதிய சட்டை வாங்கித் தருகிறேன்.

இம்முறை கொடுமையாக கொடுமையாக நிறையில் இருக்கிறது. சாலி தராப் தலையைக் குனிந்துகொண்டே மெல்லிய குரலில் சொன்னான். அமெரிக்க சிரிய கண்களில் அன்பும் வோன்கையும் பெங்கி வழியும். ரிச்சி மீது அவனுக்கு மிகுந்த பிரியம்.

“வா ரிச்சி, உனக்கு எத்தனை வயது?”

தெரியாது. என் கேட்கிறைய் எமி ஜோ?

“பதினைந்து இருக்குமா?”

“ம..... இருக்கம்”

“வியானம் முழுவதும் சன்டை தீவிரமடைந்து வருகிறது தெரியாமா....

மைலாய்களை கூட்டும் நடந்த

கொடுமைகளை நினைக்க நெஞ்சு

கொதிக்கிறது. எங்கள் தொழிற்கூடங்கள், நீர்த்தேக்கங்கள், மின்சார உற்பத்தி நிலையங்கள் எல்லாவற்றின் மீதும் குண்டுகளை வீச்கிறார்கள். எங்கள் பிரதேச வளங்களைச் சுரண்ட வந்ததை தெரிகிறேன்.

மேலே அங்கியும் கால்களை சரிவிட்டிருந்தான்.

அவன் அந்தக் கூடாரங்களை நோக்கி நடந்தான். அங்கு போராளிகளின் நபாப்பும் அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் வ

நாளைய செய்தி...

அவர்களின் ஆயுதங்களில் ஒன்றை நீ எடுத்துக் கொள்வாயா?
சிச்சி து வான் சட்டென்று மொனமானான்.
இயலாமையுடன் அவளைப் பார்த்தான். ஒரு வினாடி வெறுமையை உணர்ந்தான்.

பப்புல் கங் பாய்ந்து ஓடினான்.

அவன் முகம் பேயறைந்தது போல மாறியது. ஓவென்று ஆத்திரத்துடன் கத்திக்கொண்டே காலை த் தரையில் ஓங்கி அறைந்தான். ரிச்சி து வானும் ஓடிப் போய்ப் பார்த்தான். அய்யோ இது என்ன கொடுமை... இருபதுக்கு மேற்பட்ட விடுதலைப் படையினரது உடல்கள் கை கால் வெட்டப்பட்ட நிலையில் வண்டிக்குள் குவிக்கப்பட்டிருந்தன.

எமி ஜோலான் அவனை நிமிர்ந்து பார்த்துவிட்டு,

"வருத்தப்படாதே ரிச்சி உன் குடும்ப நிலைமை எனக்குத் தெரியும்" என்றாள்.

நான் உழைக்காவிட்டால் வீட்டில் எல்லோரும் பட்டினியில் செத்து விடுவார்கள், என்றான் அழுகையுடன்.

அப்போது அங்கே வந்த பப்புல் கங், ரிச்சி து வானின் தோனை தன் கைகளால் வளைத்துக் கொண்டு,

ரிச்சி நாலைந்து நாட்களுக்கு நீ இங்கே வரக்கூடாது என்றான்.

என் பப்புல்?

அவன் முகம் வாடக் கேட்டான்.

நான் ஏதும் சொன்னால் அதற்குக் காரணம் இருக்கும் என்று உனக்குத் தெரியுமல்லவா?

.....

பப்புல் கங் அவனைப் பார்த்து தோழையுடன் சிரித்துவிட்டுப்போனான்.

"நான் போகிறேன் எமி ஜோ!"

அவன் தனது துப்பாக்கியைத் தோனில் தொக்கவிட்டுக்கொண்டு அவனுடன் சிறிது தாரம் கூடவே நடந்து வந்தான்.

பப்புல் கங், எமி ஜோலான் இருவரையும் அவனுக்கு மிகவும் பிடிக்கும். எந்நோரும் போர்ட்டம் தாக்குதல் என்றே பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

அந்தப் பேசுக்களின் நடுவே அவர்களின் கண்களில் எப்போதாவது மின்னல் போல ஒரு நேசம் பளிச்சிவதை அவன் பார்த்திருக்கிறான்.

அவன் நின்று எமி ஜோலானைத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

எமி ஜோ நீ பப்புல் கங்கை நேசிக்கிறாயா?

அவன் தலையைச் சாய்து "ம்" என்றாள்.

அவனைத்தான் திருமணம் செய்து கொள்வாயா?

ஆமாம்.

எப்போது?

இந்த மன் மீட்கப்பட்ட பிறகு.

எங்கள் மன் மீட்கப்படும் என்று நம்புகிறாயா?

நிச்சயமாக என்றாவது ஒரு நாள்.

எமி ஜோலானின் சிறிய கண்களில் கனிவ இருந்தது. நம்பிக்கை இருந்தது.

ரிச்சி! ஒரு நாளைக்கு தங்க நட்சத்திரம் பொரிக்கப்பட்ட செங்கொடி சைகோன் நகரில் வானளாவப் பறக்கும். அன்றைக்கு நாங்கள் திருமணம் செய்து கொள்வோம். ஏனோ அவனுக்கு துக்கமாய் இருந்தது.

அந்த மங்கிய பொழுதில் எமி ஜோலானைப் பர்க்க இன்னும் துக்கம் அதிகரித்தது.

பப்புல் கங் என்னை வரவேண்டாம் என்றான்.

அவன் பேசாமல் நின்றாள்.

ஒரு வார்த்தின் பின் வரலாமா? வரலாம் என்றாள் சந்தோசத்துடன்.

நன்றாக விடிந்துவிட்ட பிறகு மக்கள் தங்கள் குடிசைகளுக்குத் திரும்பினார்கள்.

ரிச்சி துவான் ஓடிப்போய் பாறையில் நின்று அடிவாரத்தைப் பார்த்தான்.

மிகவும் தூாத்தில் எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் அதே இரண்டுவக் கூடாரங்கள்.

மனதுக்குன் 'திக்' கென்றது.

கால்கள் சோந்து தடுமாற பாறையில்

ரிச்சி! தோல்வியில் முடிந்துவிட்டது. ரிச்சி நம்மில் பலர் உள்ளே அகப்பாடு இறந்து விட்டார்கள்.

ரிச்சி துவானின் கண்கள் கூட்டத்தினுள்ளே எமி ஜோலானை தேடின.

அவளைக் காணவில்லை என்பதை வேதனையுடன் உணர்ந்தான்.

நெஞ்சை அடைத்தது.

எமி ஜோலான்.....?

அவன் திரும்பவில்லை.

குபுக்கென்று ரிச்சி து வானின் கண்கள் நிறைந்தன.

மை ஸி கிழவனின் வண்டி கூடார வாசலில் வந்து நின்றது.

நரைத்த தலையும் நீண்ட வெண்டாடியுமாக முகத்தில் நிறைந்த சுருக்கங்களுடன் மை ஸி கிழவன் இறங்கினான். அவனின் இடுக்கிய கண்களில் தண்ணீர் இருந்தது.

பப்புல் கங்கிடம் வந்து சொன்னான். உங்கள் ஆட்களின் இறந்த உடல்களை அவர்கள் என் வண்டியில் ஏற்றி அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

பப்புல் கங் பாய்ந்து ஓடினான். வண்டியின் பின் பக்கக் கதவைத் திறந்தான்.

அவன் முகம் பேயறைந்தது போல மாறியது.

ஒருவரும் ஆத்திரத்துடன் கத்திக்கொண்டே காலைத் தரையில் ஒந்து அறைந்தன.

ரிச்சி து வானும் ஓடிப் போய்ப் பார்த்தான்.

அப்போ இது என்ன கொடுமை....

இருபுதுக்கு மேற்பட்ட விடுதலைப் படைமினரது உடல்கள் கை கால் வெட்ப்பட்ட நிலையில் வண்டிக்குள் குவிக்கப்பட்டிருந்தன.

அவனால் நேசிக்கப்பட்ட போராளிகள். முன்பக்க ஓரத்தில் எமி ஜோலான்.

சிறிய கண்கள் பாதி மூடியிருக்க உடுக்கள் சுற்று திறந்திருக்க அப்போ இப்போதும் ஏதும் கனவு கண்டுகொண்டிருக்கிறானோ....

அத்தனை பேரும் அதிர்ச்சியில் உறைந்து போயிருக்கிற நீண்ட தலையைச் சுற்றிவரும் பாதையில் ஒரு பழைய டிரக் வண்டி ஆடி அசைந்து கொண்டு வந்தது.

கீழே தூாத்தில் மலையைச் சுற்றிவரும் பாதையில் ஒரு பழைய டிரக் வண்டி ஆடி அசைந்து கொண்டு வந்தது.

மூங்கிலும் வைக்கோலும் ஏற்றித் திரியும் மை ஸி கிழவனின் வண்டி அது. விடுதலைப் படையினரின் கூடாரங்களை

நோக்கித்தான் வருகிறதோ தெரியவில்லை.

அவன் சரிவில் இறங்கிக் கூடாரங்கள் நோக்கி நடந்தன.

அங்கு எல்லோரும் களைத்துப் போன முகங்கள் நடந்தன் தரையில் அமர்ந்துகிறார்கள்.

மூங்கில் தட்டிகளில் சருகுகள் பரவிய படுக்கையில் காய்ப்பட்டவர்கள் படுத்திருந்தார்கள். தூாத்தில் பப்புல் கங் கலைந்த தலையும் சிவந்த கண்களுமாக மரக்குற்றியில் அமர்ந்திருந்தார்கள்.

எல்லோர் முகங்களிலும் இருந்த சோகம் அவனுக்கு மிகுந்த கவலையைத் தந்தது. அவன் தயங்கியதி பப்புல் கங்கின் அருகே போனார்.

"பப்புல்..."
அடிப்பட்ட பார்வையுடன் நிமிர்ந்தான்.

மனம் பதைபதைத்தது.

என்ன நடந்திருக்கும்.

யேர்மனியல் சோலைக்கலைமாலை

சென்ற சனிக்கிழமை (22-06-1996) ஸ்ரூட்காட் நகரிலும் ஞாமிற்றுக்கிழமை (23-06-1996) ஓபகெளசன் நகரிலும் சோலைக்கலைமாலை நிகழ்ச்சி மண்டபம் நிறைந்த பார்வையாளர்களுடன் நடந்தேறியது.

சென்ற சோலை, காந்தரூபன் அறிவுச்சோலை ஆகிய காப்பக ங்களின் யேர்மனிக்கிளை இதனை ஏற்பாடுசெய்து நடாத்தியது. ஸ்ரூட்காட் நகரின் 'குவசால்' மண்டபத்தில் எண்ணுற்றிற்கும் அதிகமான மக்களும், ஓபகெளசன் நகரின் 'குவசால்' மண்டபத்தில் ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான மக்களும் வருகை தந்திருந்தனர்.

விடுதலைப் புலிகள் கலை-பண்பாட்டுக்கழக யேர்மனிக்கிளையின் நடன க்கலைஞர்களின் நடன அமைப்பில் 'கதந்திரக்கள் நடனங்கள்' இடம் பெற்றன. 'மண்ணில் ஒரு பிடி' என்ற நடன வடிவத்திற் சிரித்துக் கொண்டே கரும்

புலியாக நடனமாடிய கலை ஞரைப்பார்த்துப் பல பார்வையாளர்களின் கண்கள் பணித்த தைத் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

'தனிரிசைத்தட்டு' வேலையில் 'தமிழ்மீழ்' இசைக்குழுவினர் பின்னணி இசை வழங்க, செல்வி சிறிதரன், செல்வன் திலீபன், புலேந்திரன், செல்வன் ஸ்ரீராண் வலன்ராயின் ஆகிய பின்கீக்கலைஞர்கள் விடுதலைப் பாட்டிசைத்தனர். சிறுமிதுஷ்யந்தி மனோகரன் புல்லாங்குழல், வயலின் ஆகிய இசைக்கருவிகளில் விடுதலைக் கீதம் இசைத்தார். சிறுமிகிருபாளினி மகாவின் கம் 'என்னிப்பார்த்தீர்' எங்கேட்டுப் பெரியோரை விளிப்பூட்டிப் பேசினார்.

விடுதலைப் புலிகள் கலை-பண்பாட்டுக்கழக யேர்மனிக்கிளையின் சிறுமிதுஷ்யந்தி மனோகரன் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக உருவான விஶங்கை உடைத்த விலங்கு' என்ற

இசைக்கோல் நடனம் அனைவரையும் கவர்ந்த புதிய முயற்சியாகப் பாராட்டைப் பெற்றது.

நிகழ்ச்சியின் இடையிடையே விகடவிற்பனர் ஜாக் இன்பராசா அவர்கள் மாறுபட்ட புதிய பாத்திரங்களிற் தோன்றி 'வெடிச்சிரிப்புவேளை'யை அலங்கிறத்தார். சொற் பொழிவாற்றிய விடுதலைப் புலிகள் கலை-பண்பாட்டுக்கழக யேர்மனிக்கிளையின் பொறுப்பாளர் 'காப்பகங்களில் வாழும் சோலைச் செல்வங்கள்' உள்ளியல் அனுகுமுறையோடும் நவீன சிந்தனைகளோடும் பாசம் நிறைந்த பராமரிப்போடும் வரைகிறார்கள். தன்னம்பிக்கை நிறைந்த ஒரு ஆரோக்கியமான பரம்பரை உருவாகின்றது" என்றார். அவர் மேலும் பேசுகையில் "இடம்பெயர்வு, பின்விளைவுகளைக் கருத்திற்கொண்ட ஒரு போர் உபாயத்தின் வெற்றி, ஆயுத

ங்களின் உறுமலில் மட்டுமே தங்கிய ஒன்றல்ல. ஆயுத பலத்தையும், ஆட்பலத்தையும் மட்டுமே ரத்வத்தை கணக்கெடுத்தார். தமிழ்மீழ் மக்களின் ஆன்ம பலத்தை அவர்களைக் கெடுக்கத் தவறியதே இன்றைய அவரது தோல்வி க்குக் காரணம்" என்றார்.

யேர்மனிக்கிளையின் பொறுப்பாளருமான இராஜ் சுந்தரமும், ஓபகெளசனில் தமிழ் மாணவர் அமைப்பின் யேர்மனிக்கிளையின் செயலாளர் நாகவண் ஜனும் கையளிக்க உலகத்தமிழர் இயக்கம் - யேர்மனியின் பொறுப்பாளர் காங்கேயமூர்த்தி பெற்றார். விடுதலைப் புலிகள்

கலை - பண் பாட்டுக் கழக அறிவிப்பாளர் எஸ். வலன்ரையின் நிகழ்ச்சியைத் திறம்பதை தொகுத்து வழி ஏகினார். சோலைச் செல்வங்கள் சிரிக்க அமைப்புக்கிளையின் பொறுப்பாளரும் சென்ற சோலை, காந்தரூபன் அறிவுச்சோலை ஆகிய அமைப்புக்களின்

கல்வி மேம்மாட்டுக்கழகத்திற்காக மாணவர் அமைப்பு மண்டபத்திற் சேகரித்த நிதியை, ஸ்ரூட்காட்டில் தமிழ் மாணவர் அமைப்பின் யேர்மனிக்கிளையின் பொறுப்பாளரும் சென்ற சோலை, காந்தரூபன் அறிவுச்சோலை அமைப்புக்கிளையின் அமைப்புக்கிளையின் பொறுத்தியாக, "புலம் பெயர் மண்ணில் தமிழர் கலாச்சாரம் பாதிக்கப்படுகிறதா? அல்லது பராமரிக்கப்படுகிறதா?" என்னும் பொருள் பற்றி ரெலிடோ எமிலியா தமிழீழ் பெண்கள் அமைப்பினர் வழக்குரைமற்று நடாத்தினர். மேற்குறித்த நிகழ்ச்சிகளுடன் இரண்டு மனியாவில் கலையிழை நிறைவூற்றது. *

இத்தாலியில் கலைவிழா

கடந்த 7-7-1996 அன்று இத்தாலி பொலோனியா மாநகரில் எமிலியா-றொமானியா தமிழ்ச்சங்கத்தினரும், பொலோனியா வாழ தமிழ்மீழ் மக்களும் இணைந்து மாபெரும் கலை விழை ஒன்றைச் சிற்பிய நடாத்தி முடித்தனர். இவ்விழையில் பலேர்மோ, நாப்போலி, ஜெனோவா, மில்லானோ, ரெஜியோ எமிலியா புளோரன்ஸ் போன்ற நகரங்களிலிருந்தும் கலை ஞர்களும், மக்களும் கலந்து கொண்டனர். அத்துடன், இத்தாலிய மக்களும் அரசார்பற்ற அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் தொலைக் காட்சி, பத்திரிகை, வானாலி நிருபர்களும் விழையிற் கலந்து சிறப்பித்தனர். விழை, தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகளின் இத்தாலிப் பிரதி நிதியால் மங்களை விளக்கேற்றி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தமிழ்மீழ் தேசிய கீத்தைத் தொடர்ந்து, தமிழ்மீழ் விடுதலைப் போரில்

வீர் ரா. சா. வட்டந் தமாவீர்களுக்கும் உமிர்ந்த எம் தேச மக்களுக்கும் இரு நிமிட அமைதி வணக்கம் செலுத்தப்பட்டது. தமிழ்மீழ் தேசியத் தலைவரின் முத்தமிழ் விழை வாழ்த்துச் செய்தி தமிழ்ப்பெண்மனி ஒருவரால் வாசித்துக் காட்டப்பட்டது. பலேர்மோ மாஸ்தி கலைப்பள்ளி மாணவிகள் பரதத்தினாடாக தமது அஞ்ச வியைப் பக்தியுடன் அர்ப்பனித்தனர்.

இதனையுடத்து, பலேர்மோ கலை-பண்பாட்டுக் கழகக் கலைஞர்களின் 'புரட்சி கானங்கள்' இசை நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது. இந்த தமிழ்மீழ் இசைக் குரல்களுடன் நாப்போலி, பொலோனியா, எமிலியா, ரெஜியோ நியாயின் பாகர்களும் இணைந்து கொண்டு சிறப்பித்தமை அற்புத்தமையுடன் அர்ப்பனித்தனர்.

அடுத்த நிகழ்வாக "ஸமீ எங்கள் தாயகம்", "நிலவில் புதிய கவிதை", "முன்னேறிப் பாய்வதென்ன அம்மா", "ஒத்தமிழ்" என்ற பாடலுக்கு மாஸ்தி கலைப்பள்ளி மாணவிகளும், "பச்சை மணிகள் முத்து மணிகள்" "மாதவம் செய்தது கண்ணடா", "வானமர் துயர் தீர்க்க" என்ற பாடலுக்கு பொலோனியா அன்ன பூபதி கல்விக்கூட மாணவர்களும், "இந்தக் கடல் ஸமத்தமிழின் சொந்தக்கடல்", "ஒரிரண்டு பேருக்குள்ளே" என்ற பாடலுக்கு, ரெஜியோ எமிலியா அன்ன பூபதி கல்விக்கூட மாணவிகளும், "பொங்கும் கடலும் பொழியும் நிலவும்" என்ற பாடலுக்கு ஜெனோவா தலீபன் கல்வி நிலைய மாணவர்களும் அபிநயம் வழங்கினர். "விண்வரும் மேகங்கள் பாடும்" என்ற பாடலுக்குப் பொலோனியா கலைஞர்களும் இசையசைவு கொடுத்தனர்.

அடுத்த நிகழ்வாக, பொலோனியா தமிழ்ப் பெண்கள் அமைப்பினர், 'நவீன கண்ணகிகள்' எனும் வில்லிஷையை அரங்கேற்றினர். விழைக் காண வருகை தந்திருந்த இத்தாலிய மக்களுக்கு, தமிழீழ் விழையில் இடம்பெற்றது. இந்த தமிழ்மீழ் இசைக் குரல்களுடன் நாப்போலி, பொலோனியா, எமிலியா, ரெஜியோ நியாயின் பாகர்களும் இணைந்து கொண்டுவந்த போது, மன்றின் முன் கூடிய மக்கள் அவரை விடுதலை செய்யக் கொரி குரலெழுப்புகையில்....

விடுதலைப்புலிகளின் சவில் பிரதிநிதி. ந. முரளிதார் அவர்களை நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டுவந்த போது, மன்றின் முன் கூடிய மக்கள் அவரை விடுதலை செய்யக் கொரி குரலெழுப்புகையில்....

**குர்திவடி
“கர்ப்பினிப்பெண்” ஸீன்
தற்கொடைத் தாக்குதல்**

கர்ப்பினிப்பெண் போல் தன்னைக் காட்டிக் கொண்ட பெண் ஒருத்தி, துருக்கி நாட்டின் கிழக்குப் பகுதியில் நடைபெற்ற இராணுவ வைபவம் ஒன்றின்போது தற்கொடைத் தாக்குதல் ஒன்றை நடத்தியுள்ளான். கடந்த யூன் மாதம் 30ம் திங்கள் நடைபெற்ற இத்தாக்குதலில், இப்பெண் உட்பட 6 இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர்.

இப்பெண் ஒரு குர்திவடி போராளி யாவர். கடந்த 12 வருடங்களாகச் சுயாட்சி கோரி நடைபெற்றுவரும் குர்திவடி போராட்டத்தில் இடம்பெற்ற முதலாவது தற்கொடைக் குண்டுத் தாக்குதல் இது வென் நம்பபடுகிறது.

தன்செலி எனும் நகரின் மத்திய பகுதியில் இடம்பெற்ற இத்தாக்குதல், குர்திவான் தொழிலாளர் கட்சி தனது போராட்டத்தைப் புதிய பாதையில் வழிநடத்திச் செல்கிறது என்பதை உணர்த்துவதாக உள்ளது.

கர்ப்பினிப்பெண்போல் ஆடையனிந் திருந்த ஒரு பெண், இராணுவத்தினர் குழுமியிருந்த பகுதிக்கு ஓடிச் சென்றதையுத்துக் கூடியாகக் குண்டு வெடித்தது. இதனைத் தொடர்ந்து அப்பறுத் தோர்க்களம் ஹால் மாறியது”

போர்க்களம்போல மாறியது” என இச் சம்பவத்தை நேரில் கண்ட ஒருவர் தெரிவித்துள்ளார்.

துருக்கிய தேசிய நாயகன் ஒருவரின் உருவச் சிலைக்கு முன்னாலுள்ள கொடிக் கம்பத்தில் இருந்த சிவப்பு, வெள்ளை நிறத்திலான துருக்கியக் கொடியை வைபவ இறுதியில் கீழ் இருக்கிக்கொண்டிருந்த சம்பவத்தின்போதே இக் குண்டுத்தாக்குதல் இடம் பெற்று உள்ளது.

கொல்லப்பட்டோர் போக, 35 பேர் காய்ப்பட்டனர் எனவும் அவர்களில் சிலர் மோசமான நிலையில் உள்ளனர் எனவும் அறிய வருகிறது.

கடந்த ஒன்பது மாதங்களாகத் துருக்கியில் நிலவி வந்த அரசியல் குழப்ப நிலையை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் வண்ணம், இல்லாமிய அரசாங்கம் ஒன்று நிறுவப்பட்டு இருந்தானின் பின் இச்சம்பவம் இடம் பெற்றுது குறிப்பிட்தக்கது.

கடந்த வருடம் தமிழ்நாட்டின் படுத்தப்பட்ட பேர் நிறுத்தத்திற்குத் துருக்கிய அரசு பதிலளிக்காவிட்டால் பல தற்கொடைத் தாக்குதல்களைத் தாம் நடத்தப்போவதாகக் குர்திவடி போராளிகள் அன்மையில் எச்சரிக்கை விடுத்து இருந்தனர் என்றும், அதனால் இத்தாக்குதல் அவர்களைலேயே நடத்தப் பட்டிருக்க வேண்டும் எனவும் துருக்கிய பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் தெரிவித்துள்ளார்.

மொஸ்கோ குண்டுவெடிப்புகள்: செச்சனியர் காரணமா?

மொஸ்கோவின் சுறுக்குறுப்பான வீதி யொன்றில் யூலை 12 ஆம் திங்கள் வெடித்த குண்டு மொஸ்கோ வாசிகளையும், யெல்ட்சின் உட்பட பல அரசியல் தலைவர்களையும் அதிர்ச்சிக் குள்ளக்கியது.

இதுக்கு முக்கிய காரணம், இக்குண்டுவெடிப்பானது இரு நாட்களில் இடம்பெற்ற இரண்டாவது சம்பவமாக இருந்ததனாலாகும்.

யூலை 11ம் திங்கள் இடம்பெற்ற குண்டுவெடிப்பும், மறுநாள் இடம்பெற்ற குண்டுவெடிப்பும் ஒரேபாணியிலேயே நிகழ்த்தப்பட்டிருந்தன. அதாவது, இரு சம்பவங்களிலும் கைவிடப்பட்ட பை ஒன்றில் இருந்த குண்டு வெடித்தமை குறிப்பிட்தக்கது. எனினும், முதலாவது சம்பவத்தைப் போலன்றி, இரண்டாவது குண்டுவெடிப்பானது பல் வண்டியின் மத்திய பகுதியில், சுறுக்குறுப்பான நேரத்தில் இடம்பெற்றதால் அதிக பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இரண்டாவது குண்டு வெடிப்பில் மட்டும் 30க்கு மேற்பட்டோர் காயமுற்றமை குறிப்பிடத் தக்கது. இரு தினங்களில் இடம்பெற்ற குண்டு வெடிப்புக்களிலும் 36 பேர் வரை காயமடைந்திருக்கலாம் என நம்பபடுகிறது.

மொஸ்கோ நகரமானது “பயங்கர வாதிகளால் தூவப்பட்டுள்ளது” எனக் கூறிய ரஷ்ய சனாதிபதி பொரினில் யெல்ட்சின் தனக்குத்தானே பல புதிய அதிகாரங்களை எடுத்துக்கொண்டதுடன், தலைநகரினைத் துப்பரவாக்க் பல கட்டமான நடவடிக்கைகளை எடுப்பேன் எனவும் சுபதமிட்டுள்ளார்.

அத்துடன், உடனடியாக 1000 மேலதிக் சிறப்புப் பொலிசாரை மொஸ்கோ வீதிகளைக் காவல் காக்கவும் நியமித்துள்ளார்.

“இக்குண்டு வெடிப்புக்களுக்கு இற்றைவரை ஒருவரும் உரிமை கோராதது விநோத மான ஒன்றாக உள்ளது. ஏனைய நாடுகளில் இத்தகைய செயல் களை யார் செய்கிறார்கள் என்பதை அறியக் கூடியதாக இருக்கும். இச்சம்பவங்களின் குத்திரதாரிகள் யார் என்பது தெரியாத நிலையில் நாம் பயத்துடனும் குழப்பத்துடனும் வாழ வேண்டி இருக்கிறது”

“இக்குண்டு வெடிப்புக்களுக்கு இற்றைவரை ஒருவரும் உரிமை கோராதது விநோதமான ஒன்றாக உள்ளது. ஏனைய நாடுகளில் இத்தகைய செயல்களை யார் செய்கிறார்கள் என்பதை அறியக்கூடியதாக இருக்கும். இச்சம்பவங்களின் குத்திரதாரிகள் யார் என்பது தெரியாத நிலையில் நாம் பயத்துடனும் குழப்பத்துடனும் வாழவேண்டி இருக்கிறது” என மொஸ்கோ வாசி ஒருவர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார். தான் இனிமேல் பல் வண்டிகளில் ஏற்பட்போவதில்லை எனவும்

அவர் மேலும் தெரிவித்துள்ளார்.

இதேவேளை, “இக்குண்டு வெடிப்புக் களுக்குக் காரணம் செச்சனியப் போராளிகளே” என மொஸ்கோ நகரின் மேரான யூரி ஸல்கோவ் தெரிவித்துள்ளார்.

“செஷ்யாபுடனான தமது போலை மொஸ்கோவுக்குக் கொண்டுவருவோம்” என செச்சனியப் போராளிகள் முன்பு எச்சரிக்கை விடுத்திருந்தனர்.

அன்மையில், ரஷ்யப் படையினர் செச்சனியாவில் நடந்திய தாக்குதல்களும், இதனால் பல செச்சனிய குடிமக்கள் கொல்லப்பட்டதும், செச்சனியப் போராளிகள் மொஸ்கோ மீது தாக்குதல் நடத்தக் காலாக இருந்திருக்கலாம் எனச் சில மொஸ்கோ வாசிகள் நம்புகின்றனர்.

அன்மைய குண்டு வெடிப்புக்களை அடுத்து பல குண்டுப் புரிகள், எச்சரிக்கைகள் விடப்பட்டதாகவும் இவற்றினைச் செய்தவர்கள் செச்சனி யாவை உள்ளடக்கிய காக்கேசிய மலைப் பிரதேச பேச்சுவழக்கைக் கொண்டிருந்த தாகவும் மொஸ்கோவின் மேர் மேலும் தெரிவித்துள்ளார்.

மொஸ்கோவில் புதிய குற்றத்துப்புப் பாதுகாப்புக் கவனிசூலுக்குப் பொறுப்பான அலைக்கான்டர் லெபெட் என்பவர் அன்மையில் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அன்மையில் இடம்பெற்ற குண்டு வெடிப்புகள் இவருக்குப் பெரும் சவாலாக விளங்கின்றன. இதேவேளை, பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராக்த தான் தனியிட்ட முறையில் கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுக்கப்போவதாகப் பொரின் யெல்சினும் அறிவித்துள்ளார்.

வர்த்தகத் துறையினர், மற்றும் ஏனையோர் மீது தனிமும் குற்றவியல் குழுக்களினால் வன்முறை பிரயோகிக்கப்பட்டு வந்தபோதும், மொஸ்கோவானது பொதுமக்கள் மீதான தான் தோன்றித் தனமான தாக்குதல் களிலிருந்தும் தப்பியிருந்தது எனக் கூறலாம்.

எனினும் செச்சனியப் போர் ஆரம்பமானதுதொடர்டு, மொஸ்கோவில் தாக்குதல் இடம்பெறலாம் எனும் அச்சத்துடன் இருந்த மொஸ்கோவாசி களுக்கும் கடந்த மாதம் இடம் பெற்ற தாக்குதல் ஒன்று அபாயமணியைத் தட்டிவிட்டிருந்தது.

நிலக்கீப்பு பாதையொன்றில் (சப்வே) இடம்பெற்ற குண்டுவெடிப்பில் 4 பேர் கொல்லப்பட்டதுடன், பலர் காய மடைந்தது குறிப்பிட்டதாக்கது.

அன்மைக் காலங்களில் ரஷ்ய விமானங்களின் தாக்குதல்களினால், செச்சனியப் போராளிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் உள்ள பலர் கொல்லப் பட்டுடன், இன்னும் பலர் காயங்களுக்கு உள்ளானர்கள். குறிப்பாக, நாலாவது நாளாக இடம் பெற்ற ஆகாயத் தாக்குதலில், ஒரு நாளில் மட்டும் நாற்றுக்கு மேற்பட்ட பொது மக்கள் கொல்லப்பட்டிருந்தனர்.

அன்மையில் நடந்து முடிந்த சனாதிபதி தேர்தலில், செச்சனியர்களுடன் சமாதானம் ஏற்படுத்துவேன் என உறுதிமொழி கூறியதற்கு மாறாக, பிரித்தானிய அரசின் நிலையற்ற தன்மையையும், சட்ட விதிகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் உள்ள ஒருபக்க சார்பு நிலையையும் அறிவித்துள்ளார்.

இதேவேளை, ரஷ்ய ரொக்கட்டாக்குதலினால் இல்வருடம் கொல்லப்பட்ட செச்சனிய தலைவரான டூடாயெல்வை, இ

வாழ நலனத்தால்

தவசி சந்தானம்மாவுடன் ஒரு நேர்காணல்

உப்பு மாவடி. இது மூலமைமாவட்டத்தின் ஒரு சிறிய கிராமம். தவசி சந்தானம்மா தனது வாழ்க்கையை ஆனந்தம் பொங்க ஒரு கூட்டுக் குயில் போல வாழ்ந்தார். பெரிய வசதியுடன் வாழவில்லை என்றாலும், அந்த வாழ்க்கையில் விமம்தி இருந்தது. அந்தக் குடும்பத்துக்குத்தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டது. எங்கிருந்தோ கொடும் புயலுடன் மழை வந்ததுபோல் வந்தான் அரக்கன். அவனுக்குத் தமிழன் என்றால் எல்லோருமே 'புலிகள்' தான். அந்த இனவெறியால் அவர்களது கூடு கலைக்கப்பட்டது. வீடு, வாசல் சொத்துக்கள் எல்லாமே தீயிட்டு ஏரிக்கப்பட்டு, அந்தக் கிராமத்தை விட்டு கலைக்கப்பட்டார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் இழந்தும் மனை நூதியை மட்டும் அவர்கள் இழக்கவில்லை. அந்தக் குடும்பத்தில் இருந்து இந்த மண்ணின் விடுதலைக்காக இருவர் போராளிகளாக வந்தார்கள்.

மீண்டும் அதே இடத்தில் வேறொரு பகுதியில் அந்தக் குடும்பம் குடியேறியது. ஒரு குடிசையமைத்து சீவியம் தொடங்கியது. ஒரு பெண் மிகுந்த துன்பத்தின் மத்தியில் குளத்துக்குப் போய் மீன் பிடித்து தனது குடும்பத்தைக் காப்பாற்றினார்.

தவசி சந்தானம்மா

தனது அனுபவங்களை எம்முடன் பகிர்ந்து கொண்டார். அவருடனான நேர்காணலை இங்கு தருகின்றோம்.

சென்றவுடனே "வணக்கம் பின்னையன் வாருந் கோ" என்றுபடி எங்களை வரவேற்றார் ஆனந்தமாய்.

நாம்: - நீங்கள் இங்கு தான் நிறந்தரமாக இருக்கிறீர்களா? அம்மா: - என்னுடைய தந்தையின் இடம் குருநாகல். அங்கு ஒன்பது வயதுவரை இருந்து அதன் பின்பு எனக்குப் பத்துவயதில் வணிக்குக் குடும்பமாக வந்து குடியமர்ந்து தொழில் செய்தோம். அங்கமாதிரி, இங்கு அப்பா என்னைத் தொழிலுக்குப் போகும் போது கூட்டிப் போகமாட்டார். நான் பெரிய பின்னையாகிய காரணத்தால் அப்பா மட்டுமே தொழிலுக்குப் போவார். அங்கு பெரிய குளம் இல்லை. ஆனால் இங்கு அப்படி இல்லை. பெரிய ஆழமான குளம் எல்லாம் உள்ளது. குளத்தில் தொழில் செய்து கொண்டு இங்குதான் இருக்கிறது.

நாம்: - நீங்கள் எத்தனை வருடமாக இந்த தொழிலைச் செய்து வருகிறீர்கள்?

அம்மா: - நான் பதின்நான்கு வயதில் விரும்பித்தான் திருமணம் செய்தேன். என் கணவர் கண்டி - அங்கு தேவிலைத் தொழில்சாலையில் தொழில் செய்தவர். பிறகு இங்கு வந்தவுடன் நோட்டு வேலைக்கு மேற்பார்வையாக இருந்தவர். அதனால் எங்களுக்கு எந்தவித கஸ்ரமும் இல்லை. இடையில் வந்த பிரச்சினையால் அவருக்கு வேலை இல்லாமல் போய் விட்டது. அதன் பின்னர் எங்கு நான்கு பின்னைகள் பிறந்த பின், மீண்டும் இருபத்தியெட்டு வயதில் மீண்டிடத் தொழிலுக்குப் போகலாணேன். இடைக்கிடை தொழிலுக்குப் போவதில்லை. அந்த வேளையில் வெங்காயம்

"அரசின் தீர்வு யோசனைகள் அமுலாக வேண்டுமானால் முதலில் பாரானுமன்றத்தில் மூன் நில் இரண்டு பெரும் பான்மை வாக்குகளால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அதன் பின்னர் சர்வஜன வாக்கெடுப்பு மூலம் அங்கீர்த்ததைப் பெறவேண்டும். இது நடைமுறைச் சாத்தியமான காரியமா? நிதானமாகச் சிந்திப்ப வர்கள் இல்லை என்றே கூறுவார்கள்."

- அமைச்சர் எஸ்.தொண்டமான் 'வீரகேசரி- 09.06.96'

'நாற்பது ஆண் குகளுக்கு முன் நடைபெற்ற தமிழ்

உரிமைப் போராட்டத்தை எம்மால் நினைவு கூரவே நாம் இங்கு கூடியிருக்கின்றோம். அன்றைய நிலையை விடத் தமிழரின் நிலை இன்று மிகவும் சிக்கலடைந்திருப்பதாகவே நாம்

கருதுகிறோம். இந்த அரசு பதவி ஏற்றபோது தமிழ் மக்களிடம் இருந்த எதிர்பார்ப்புகள், நம்பிக்கைகள், ஆர்வங்கள் அனைத்தும் இன்று குன்றி வருவதையே

நடவடிக்கை கணவிடுங்க, நோட்டம் கொந்த, ஒலை பின்னப்போவேன். இப்ப இத் தொழிலை எட்டு வருடங்களைக் கெய்து கொண்டு வருகிறேன்.

நாம்: - இத்தொழிலைச் செய்வதன் நோக்கம் என்ன?

அம்மா: - என் கணவருக்குத் தொழில் இல்லை. தொழில் வந்தால் மட்டுமே தொழிலுக்குப் போவார். இப்படி இரண்டு பேரும் இருந்தால் பின்னைகளின் நிலை என்னவாவது? அதைப் பார்த்துப்போட்டுத்தான் நான் தொழிலுக்கு வெளிக்கிட்டனன். நானாவது உழைத்துக் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமே. கணவர் ஒன்றும் சொல்லமாட்டார். தனியத்தான் போவன். சிலாவத்தைக் குளத்தில் கழுத்துமட்டத்துக்குத் தண்ணீர் நிற்கும். அதற்குன் இறங்கித் தாண்டில் போட்டுப் பிடிப்பன். அப்ப என்னிடம் தெப்பம் (கட்டுமரம்) இல்லை. அதையும் இப்பத்தான் வாங்கினேன். ஒவ்வொரு நாளும் மீன் பிடிக்கப் போய்வரும்போது தாமரை இலை பிடுங்கி விற்க வருமானத்தில்தான் தெப்பம் வாங்கினேன்.

- நேர்முகம்: அமுதநிலா -

தெப்பத்தில் போனால் ஆமை, நல்ல ருசியான மீன் வகைகள் கொண்டுவருவேன். அதோட ஒலுவிலைதை கொண்டு வந்து, ஒரு கொத்து பதினைந்து குபாவிற்குக் கொடுப்பேன். இப்படி உழைத்துத்தான் ஜங்கு பின்னைக்கும் திருமணம் செய்து கொடுத்தான். இன்னும் ஆறு பேர். அதில் இரண்டு பேர் போராளிகள். மற்றவர்களில் இரண்டு பேர் படிக்கிறார்கள். இரண்டு பின்னையும் வேலை வரும்நேரம் போவாக்கள். எல்லாம் என்னுடைய கெட்டித்தனம் என்றுதான் சொல்ல வேணும்.

நாம்: - நீங்கள் தனியத் தொழிலுக்குப் போவதால் யாம் ஏற்படுவதையென்றால் வந்து வைத்தோம்?

அம்மா: - இத்தனை வருடமாய் செய்துவருகிறேன். "குளத்தில் மீன் பிடிக்கும்போது நீ விழுந்தா ஒருத்தரும் வந்து சொல்லுறுதுக் கில்லை. அக்கம் பக்கத்திலும் யாரும் இல்லை. இப்படி என்னை துணிந்து நிற்கிறாய் பயம் இல்லாமல்" என்று சனம் கேட்கும். எனக்கு அது மழுப் போட்டுது. நான் விழுமாட்டேன் என்கிற நம்பிக்கை எனக்கு வந்து விட்டது.

முதலையும் இருக்குது. அது வருவது தெரியாது. சம்பு, பாசி உள்ள பக்கம் நிற்று பிடிப்பேன். முதலை வருவது தெரியும். அப்ப நான் விலகி நிற்பேன். அது தன்வழியே போய்விடும். தும்பு, பாசி இல்லை இடங்களில் நிற்றால் அது வருவது தெரியாது. கீழாலை வந்து இழுத்துக் கொண்டு போய்விடும். அங்காலை உள்ள முதலை ஆக்களை விழுங்கும். இது ஆக்களை விழுங்காது. வேறு யாரும் எண்டால் முதலை எண்டாலே தொழிலுக்குக் போகமாட்டினம். எனக்கு எல்லாம் மழுப்பிபோட்டுது.

நாம்: - இந்த தொழிலைச் செய்யும்போது நீங்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகள் என்ன?

அம்மா: - என் கூட்டிப்பிற்கான தமிழ், பின்னைகள் உட்பட எல்லோரும் பேசினவைகள். 'பார்' ஒரு பொம்பினை கனியானம் செய்து, தொழிலுக்கு ஆம்பினைகள் மாதிரிப் போவதில்லை. அந்த வேளையில் வெங்காயம்

போகுது என்று எத்தனை பேரின் நையாண்டிகளையும் கேட்டுக்கொண்டு இந்த தொழிலைச் செய்தேன். இப்ப தொடர்ச்சியாகப் போவதால் ஒன்றும் கதைப்பது கிடையாது. நான் தொழிலுக்குப் போகாட்டி வீடு தேடி வந்துவிடுவினைம். தொழிலுக்குப் போகவில்லையா, மீன் கொண்டு வரவில்லையா என்று கேட்குமளவுக்கு மாற்றம் இப்ப.

நாம்: - இந்த தொழிலைப் பெண்கள் எல்லோரும் செய்வது பற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?

அம்மா: - எந்தத் தொழிலையும் செய்யத் தயாராக இருக்கவேண்டும். அப்படி ஒரு வருத்தம் கணவருக்கு வந்துவிட்டது. அவரால் தொழிலுக்குப் போகமுடிய வில்லை என்றால், அன்று பெண் தொழிலுக்குப் போகக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கவேண்டும். என் கணவர் தொழிலுக்குப் போகாட்டா அன்று நான் போவேன். நானும் அன்று இந்த தொழிலைக் கருத்து வைத்திருக்க வில்லையென்றால் என் குடும்பில்லை என்னாவது? என் கணவரின் தொழிலைமட்டும் நம்பி நான் குடும்பத்தை நடத்தவில்லை. இப்படி எல்லாப் பெண் கனுமே உணர்ந்தால் ஏன் குடும்பத்தில் பிரச்சினை வருகுது. இப்ப வீட்டில் இரண்டு பேரும் உழைத்தால் தான் கீவியத்து

நேற்றாந்துல்அகஸ்ர வெண்தறையில்
இட தமிழ்த் திரைப்படங்கள்

ஒரு வினாக்கல் முறை! குற்ற கருப்பு!

குல்லீல காலியமான

எங்கள் தீசுத்து மீர்புதல்வரையின் கதை

உய்யம்கருப்புவில் தரக்குதல்களின்
நீராடி ஒளிப்பதிலின் விராக்குப்பு

யமிழு, மூலமாக
தூயத்துவமான இயங்கையை
நடவடிக்கை தமிழ்த் திரைப்படம் செய்து
நீர்த் திரைப்படங்கள் வர்க்கையை
நோக்கி செல்லத்தோடு என்ற மூலம்
நோக்கி வர்க்கையா!

கிண்ணுமோரு
நாடு

புலிகளின் தாகம் தமிழ்த் தாயகம்

(சனிக்கிழமை) மாலை 4 மணி

இடம்:

Roosendaal

சீனிமா திரையங்கில்

CITY THEATER - ROOSENDAAL

புகைப்புத் திரையங்களுக்கு முன்பாக

எத்தனை எத்தனை வித்துக்கள்...

இன்றும் கூட இந்தியாவின் இராணுவ உதவியைப் பெற்றேனும், தமிழர்களை அடக்கவேண்டும் என்ற ஆசையே இன்னும் பலரிடம் உள்ளதைக் காண கூடியதாக உள்ளது.

அன்று உணவுப்பொட்டலம் போட்ட போது ஆர்ப்பாட் ஊர்வலம் நடாத்திய சிங்களைக் கத்தோலிக்க சமூகம், அன்று மட்டுமல்ல இன்றும் கூட, இதுவரையில் அரசின் பொருளாதாரத்தடையால் அனைத்து அடிப்படைத்தேவைகளையும் இழந்து சொல்லலாணாத் துண்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் வடக்குக் கிழக்கு மக்களுக்காக, "தடையை நீக்கு, தாராளமாகக் கொடு" என்று அரசைநோக்கிக் குரல் எழுப்பாமல் இருப்பது ஏன்?

இன்னும் சொல்லப்போனால், ஜெரி டி சில்வா உட்பட அரசின் முப்படைகளினின்றும் முக்கிய உயர் அதிகாரிகள் கத்தோலிக் கரே. இவர்கள் ஸ்தான், பெளத்த சிங்களப் பேரினவாதிகள் செய்விக்கும் கொலைச் செயல்களை மொத்தமாகக் குத்தகையெடுத்திருப்பவர்கள்!

இன்னுமொரு விதத்தில், சிங்கள கிறிஸ்தவ சமூகங்களும் பெளத்த சிங்கள அரசின் பார்வையில் இரண்டாந்தரப் பிரஜைக்களே: ஒரு விதத்தில் சந்தேகத்துக்குரியவர்களே, அன்றையில் போயர் கெனத் பெர்னாண்டோவுக்கு ஏற்பட்டுள்ள அனுபவங்கள் இதற்குச் சன்று.

சுருங்கக் கூறுவதாயின், பெளத்த சிங்களவர் அல்லாதவர்கள் எல்லோரும்; அந்தப் பெரும்பான்மைச் சமூகத்தின் முன்னால் கையாலாகாதவர்களே. இந்திலையில் அங்கொன்றும் இங்கொன்று மாக ஒலிக்கும் இந்த உதிரிக் கூச்சல்கள்,

அனுதாப ஓலிகள் எதுவும் தமிழர்தம் அபிலாசைகளை நிறைவேற்றிவைக்க உதவப்போவதில்லை!

எது எப்படியானதும், 'அதி உத்தம ஐணாதிபதி' சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்காவுக்கு, ஈழத் தமிழனம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளது!

1956 ஆம் ஆண்டில், தனிச் சிங்கள மசோதா நாடானுமன்றத்தில் விவாதிக்கப் பட்டபோது, சந்திரிகா அம்மையாரின் தந்தையாகிய அன்றைய பிரதமர் எஸ். பிரின்ஷு. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்காவுக்கு, கொல்லின் ஆர். டி. சில்வா சொன்னவார்த்ததைகள், இன்றைய ஐணாதிபதிக்கும் பொருந்தும்.

"தமிழர்களைப் பிழையாக நடத்துவாயானால் - அவர்களைத் துன்புறுத்துவாயானால் - அவர்களைப் பிழையாகப் பயன்படுத்துவாயானால் - அவர்களை ஒடுக்கியும் இன்னுக்கும் உள்ளக்குவாயானால், அதன் காரணமாக, தனித்துவமும் வளமான மரபும் மொழியும் கொண்ட அந்த மக்கள், ஒரு தனித் தேசிய இனம் என்ற வகையில் இப்போது முன்வைத்ததை விட, அதிகம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டி வரும். ஒரு அறிவுள் அரசியல் தலைவர்களின் கடமை என்னவெனில், காலம் தாழ்த்தாது, முன்கூட்டியே தாராளமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதே"

".....நாடு பிரியக் காரணமாய் இருந்தாய் என்பதற்காக, எதிர்காலத்தில் தமிழர்கள் உனக்குச் சிலை எழுப்பி மாலை கூட்டுவார்கள்."

ஐணாயகம், மனிதாபிமானம், இன் சமத்துவம், பேச்கவார்த்தை என்ற முகமூடியோடு புதலிக்கு வந்த சந்திரிகா,

கால்பந்து அன்றை நடவடிக்கைகள் நாள்தேவும் வொழுது தலை

தமிழ்த் திருத்தலைப் புலிகளின் (பிரத்தானியக் கிளை)

கலை பண்பாட்டுக் கழகம் வழங்கும்

முடிசு ராணுவிகளி 06

17-08-1996

(சனிக்கிழமை) மாலை 6.30 மணி

இடம்:

BRENT TOWN HALL
FORTY LANE
WEMBLEY
MIDDX.

நழைஷ் சீட்டுக்கள் :

தனிப்பு:	£ 7.00
குடும்பம்:	£20.00
முன்னிருக்கைகள்:	£50.00
(நூன்கு இருக்கைகள்)	

தொடர்து: UTO 0181 - 503 4294

0956 - 314 370 0181 - 545 0263 0956 - 329 660 0956 - 970 392

0956 - 583 087

தமிழ்க் கலைஞர்களின்மற்றுமோர் படையிடு!!நம்பிக்கை திரும்
புதிய ஒளியை நீராக்கி... தமிழ்ப்பூப் பிபண்கள்!கோரீசைகளீவெளிச்சுற்று

(முழு நீள திரைச் சித்திரம்)

11-08-1996

(ஞாயிறு)

பிற்பகல் 5.00 மணி /
மாலை 7.00 மணி

(இரு காட்சிகள்)

இடம்: Le Trianon, 80, Bld. Rochechouart, 75018 Paris.

(M: Anvers)

தமிழர் கலை பண்பாட்டுக் கழகம், பிரான்ஸ் 43 58 11 42

தன் முந்தையோருக்குச் சனைத்தவரல்ல என்று காட்ட, தன் முகமூடியைக் கிழித் தெறிந்து தாண்டவாடத் தொடங்கியுள்ள!

விடுதலைப் புலிகள் மட்டுமல்ல, விடுதலை விரும்பியான எந்தத் தமிழ் மகனும் ஏற்றுக் கொள்ள அந்த மக்கள், ஒரு தனித் தேசிய இனம் என்ற வகையில் இப்போது முன்வைத்ததை விட, அதிகம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டி வரும். ஒரு அறிவுள் அரசியல் தலைவர்களின் கடமை என்னவெனில், காலம் தாழ்த்தாது, முன்கூட்டியே தாராளமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதே"

நிலைமையைப் பகிரியக்கப்படுத்தியுள்ளார் இப்படி ஒரு நிலைமையைத் தோற்று வித்தமைக்கு நன்றி கூறுவோம்.

39 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கொல்லின் ஆர்.டி.சில்வா மொழிந்த முற்சொல் இன்றைய யதார்த்தமாகியுள்ளது..... அதற்காகவே விடுதலை வித்துக்கள் இந்த மண்ணிலே விழைக்கப்படுகின்றன..... அவை மீண்டும் வீறுகொண்டு எழுந்துகொண்டே இருக்கும்.....!

அவை எத்தனை? எத்தனை? எதுவரை?

தமிழ்த் தாயகம் பெறும்வரை!

(முற்றும்) *

ஸ்ரீ பாகரன் பகைகள் பெரு வெறுப்பு - இனி

**பகைகளுடைக்கு இடையில்களே, வா பகைக்கு
வந்த பகைவளைன புதைத்திழுவோம் - நானே
வருக்கின்ற எதிர்க்கைய உதைத்திழுவோம் !**

வெளியீடு விடுதலைப் புலிகள்,
தமிழ்ச் சிறுநெலைப் புலிகள்,
தமிழ்ச் சூழலைப் புலிகள்,

